

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Voja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876.

NO. 81. — ŠTEV. 81.

NEW YORK, SATURDAY, APRIL 5, 1924. — SOBOTA, 5. APRILA, 1924.

VOLUME XXXII. — LETNIK XXXII.

ZASLIŠANJE VOJ. TAJNIKA WEEKSA

Ameriškega vojnega tajnika Weeksa so pozvali, naj priča pred senatnim preiskovalnim odborom. — Odbor bi rad dognal načine, kako se je sleparilo. — Zaplenjene listine, tikaajoče se preiskave vojnih kontraktov. — Izpovedi bivšega pravnega zastopnika vojnega departementa.

Washington, D. C., 4. aprila. — Tekom današnjega dne bo nastopil vojni tajnik Weeks pred senatnim preiskovalnim komitejem, ki ga bo zaslišal glede nekaterih izpovedi, katere je podal večeraj prejšnji pravni zastopnik vojnega departementa, Thomas F. Lane. Rekel je, da je dobil od vojnega departementa naročilo, naj se izogne preiskavi, a ker ni hotel dati nobene tozadevne obljube, je bil enostavno odpuščen.

Lane je rekel, da so bile zaplenjene listine, tikaajoče se njegove preiskave vojnih kontraktov, in da je te listine zaplenil kapitan W. Volandt, pomožni šef armadne letalne službe, ki je tudi izdal povelje, da se Lane ne sme prikazati pred senatnim komitejem.

Tekom ostrega zaslišanja, katero je vodil demokratični senator Wheeler iz Montane, glavni inkvizitor komiteja, je trdil kapitan Volandt, ki je bil takoj povabljen pred komitej, da smatra listine Lane-a za del uradnih aktov departementa in da jih je izročil vojnemu tajniku Weeksu, ki je naprosil generalnega avditorja za pravno mnenje glede štatusa listin ter izjavil, da mora komitej poklicati predse tajnika ter zahtevati od njega listine. Lane je bil suspendiran le radi odsotnosti iz službe, in ker je bilo opravljeno specialno delo, za katero je bil nastavljen.

Senator Wheeler je trdil pri zaslišanju kapitana Volandta, da je imelo odslovljenje Lane-a in zaplenjenje njegovih listin namen zatusati slučaj sleparij v vojnem departementu. Volandt je to odločno zanikal. Lane je trdil, da so bile listine v glavnem prepisi priporočil, ki jih je stavil glede postopanja, katero bi morala uvesti vlada proti vojnim kontraktom. Kapitan Volandt je ugotovil, da je naprosil tajnik Weeks generalnega avditorja za pravno mnenje, če so ti prepisi uradni akti. Svoje povelje, dano Lane-u, da se ne sme prikazati pred komitejem, je utemeljil Volandt s tem, da hoče letalna služba "pospešiti" priprave za dvignjenje zahtev proti Standard Aircraft Corporation in proti Willys-Overland Co., da bo lahko poslala justičnemu departementu zbrani material v svrhu nadaljnega postopanja. Zanikal je vprašanje senatorja Wheelerja, če naj se pospeši rešitev slučajev, predno bo dokazano, da je zasledoval vojni departement zaplavalne taktike v namenu, da štiti sleparje.

Čprav nima več v svojih rokah listin, je Lane vendar natančno opisal svoje preiskave in svoja priporočila glede Standard Company, Lincoln Motor Corporation, ter American Bosch Magneto Co., ki so imele vojne kontrakte. Rekel je, da je priporočil povratek izplačil tem kompanijam.

MORILKA MRS. GROSS JE BILA OPROŠČENA

Porota je oprostila ženo, ki je usmrtila svojega moža. — Porotniki so se komaj eno uro posvetovali. — Čitanje obtožbenega dnevnika.

Dnevnik, v katerem je pisala Mrs. Essie Gross, da je njeno srce zlomljeno, ker se hoče njen mož, Irving ločiti od nje, je bil prečitan večeraj v sodišču in čitanje tega dnevnika je povzročilo pravačo senzacijo.

Majhna knjižica, katero je našla policija v stanovanju Grossovih dne 11. decembra, ravno po streljanju, je predstavljala najmočnejšo karto obrambe.

Ko je pričel Leonard Smitkin, zagovornik obtožene, čitati vpis za vpisom, je postalo jasno, da hoče s tem poraziti učinek štirih Grossovih pisem, katere je v sredo prečital okrajni pomožni pravnik MacDonald. Iz teh štirih pisem je bilo razvidno, da je Irving Gross oboževal svojo ženo in da bi ne bil zmogel okrutosti, katere mu je pripisovala zagovorništvu.

Pod datumom 6. septembra preteklega leta je obtožena lastno-ročno vpisala v dnevnik:

— Vsa potra sem bila zadnjih par mesecev, in stvari so postale še slabše v zadnjih par tednih. Irving prav nič ne briga, kaj se pripetijo meni. Prosil me je za ločitev ter

zahteva ločno stanovanje. Ne morem vrjeti, da bi se mu to posrečilo.

Dne 1. decembra, deset dni pred usodepolnim prepriom, je zapisala Mrs. Gross:

— On ne more uvideti, da dela krivico, ko nastopa kot samec v svojem uradu. Želim, da bi mogla tudi jaz učititi na ta način. Že sama misel na to me dela bolno. Bog ve, kako se bo vse končalo?

Vse kaže, da je bil ta dnevnik v rokah oblasti izza aretacije Mrs. Gross. Na zahtevo zagovornika Smitkina ga je izročil okrajni pravnik McDonald.

Nadaljno križno zaslišanje Mrs. Gross, ki je zavzelo skoro ves dan, je bilo polno dramatičnih dogodkov. Državni pravnik je pokazal porotnikom garderobo Mrs. Gross, da zavrne trditev, da ji je kupil Gross le eno obleko v petih letih. Garderoba res ni bila kaj posebnega, ker je obstajala iz šestih cenjenih oblek, o katerih je trdila obtožena, da so bile nekatere kupljene že pred poroko, dočim je ostale kupila ona s svojim lastnim zaslužkom.

Okrajni pravnik je tudi pomobil obtoženi in poroti pod nos revolver, s katerim je bilo izvršeno dejanje. Obtožena se je pričela tresiti ter si pokrila obraz z robcem. Tudi sodnik Mancuso je vzel revolver v roke ter ga pričel ogledovati.

Obtožena pa je vztrajala trdnoravno pri svoji obrambi, da je bil revolver last njenega moža in da

OBSTRELIL GOSPODINJO TER USMRIL SEBE

Najprvo je obstrelil ženo svojega prijatelja, pri katerem je stanoval, ter se nato usmrtil s istim orožjem. — Zasledoval je ženo s svojimi ljubezenskimi predlogi.

V St. Peters bolnici v New Brunswick, N. J. leži tri in trideset let stara Mrs. Florence Christiansen s kroglo v glavi v zelo kritičnem stanju, vendar pa obstaja upanje, da bo okrevala, če bo mogoče izvršiti potrebno operacijo. Kroglo je izstrelil najo v četrtek zvečer Frederick Gould, star pet in trideset let, dolgoletni prijatelj njenega moža. Bil je približno eno leto na stanovanju pri zakonskem paru. Napadalec je nato pogljal samemu sebi kroglo v glavo ter se zgrudil mrtev na tla.

Christian Christiansen, ki stanuje na Vineyard Road, pol milje od Bonhamtown, N. J., je dobrostoječ kontraktor ter član šolske oblasti v Raritan občini. Gould je bil preje žnjim v kontraktorskem poslu, a je pred nekaj časa sprejel mesto mašinista v Raritan arzenalu. Zakonskemu paru se je zdel že par dni čuden radi svojega čudnega, nemirnega obnašanja. Večer popoldne je sledil Gould Mrs. Christiansen v njeno sobo, jo skušal poljubiti ter izjavil, da jo ljubi. Ona ga je ogorčeno zavrnila, in ko se je vrnil njen mož domov, ga je obvestila o celem dogodku.

Christiansen je šel takoj v sobo Goulda ter ga prosil, naj pospravi svoje stvari ter zapusti hišo v teku dveh ur. Gould ni rekel nobene besede ter pohitel iz hiše. Ko sta bila zakonska Christiansen krog solme ure pri večerji, se je Gould vrnil ter odšel v svojo sobo, a tako previdno, da ga zakonska nista čula. Po večerji je odšel Christiansen v prvo nadstropje, a njegova žena je ostala v obednici, da pospravi.

Kmalu nato je čul Christiansen spodaj glasen prepri ter razločil glasova svoje žene in Goulda. Pohitel je hitro po stopnicah navzdol, a še predno je došel do obednice, sta počila dva strela. Našel je svojo ženo, ležečo na tleh in oblit s krvjo. Krogla ji je prodrla skozi čeljust v glavo. Par korakov vstran je ležal Gould, mrtev in v roki je še vedno držal revolver.

Christiansen je odpeljal svojo ženo tako hitro kot mogoče v svojem avtomobilu v bolnico ter obvestil takoj oblasti o tragediji.

Gould je imel sestro, ki stanuje na Grand Concourse v Bronxu. Christiansen je sporočil policiji, da domneva, da je izvršil Gould svoje dejanje v napadu začasne blaznosti, koje sledove sta oba zakonska že par dni opazovala. Pred par dnevi je bil zelo razburjen ter se je pričel kregati, ker ni bila večerja pravočasno na mizi, dočim ni tega nikdar prej storil.

OBPRAVA PROHIBICIJSKIH BIRIČEV.

Columbus, O., 4. aprila. — Governer države Ohio je odpravil državne prohibicijske biriče, ker so delali preveč grafta. To se ni pripetilo ne prvič in ne zadnjič.

se je slučajno sprožil, ko mu je ključala izviti erože iz rok.

Kmalu zatem so se porotniki umaknili v posvetovalnico, kjer so se posvetovali komaj eno uro. Ko so se vrnili, je izjavil načelnik porote, da so Mrs. Gross spoznali porotniki soglasno nekrivim umova po prvem robu.

SOPROG UMORJENE PROSI POMOČI

Walter Bauer, mož umorjene Mrs. Bauer, prosi javnost, naj pomaga zaslediti morilca. — Štirje osumljeni razbremenjeni, in policija nima niti najmanjše opore.

Walter Bauer, kojega lepa mlada žena je bila umorjena dne 25. marca na samotni cesti v Chelsea sekciji na Staten Islandu, se je obrnil na javnost prošnjo za soodelovanje pri lovu na morilca, "da ne bo noben nadaljni dom tako vžaloščen, kot je bil moj". Policija, ki še vedno ni ničesar dosegla v svoji preiskavi, je zopet posvetila vse svoje sile preiskavi tal, kjer so našli truplo Mrs. Bauer. Tla so sedaj pokrita s snegom, in vse stopinje in drugi znaki so izginili. Detektivki pa so vendar namignili, da bodo mogoče kljub vsemu še kaj zasledili.

Sedaj, ko so izločeni štirje osumljeni, katere se je natančno izprašalo tekom zadnjih štiri in dvajsetih ur, so se detektivski kapitan Van Wagner in drugi preiskovalci obrnili k novi teoriji. Mislijo, da je mogoče, da ni bila Mrs. Bauer ustreljena od moškega "v rjavem mehku klobuku", v kojega Fordov Sedan je stopila, ko je zapustila svojo mater ter dva otroka. Odpeljala se je z njim, da dobi vrh, s pomočjo kater bi potegnili na cesto svojo karo, ki je običajna v pesku.

V bližini točke, kjer so jo našli umirajočo na cesti, je več mož sekalo les. Mogoče jih je zapazila ter zapustila karo v upanju, da dobi od njih vrh. Ko je bila sama, se je mogoče sestala s kakim pešcem, ki jo je napadel.

Kapitan Van Wagner je zaslišal večeraj tri moške. Eden teh prihaja iz Coney Islanda, drugi iz Port Richmonda in tretji iz Plainfield, N. J. Moža iz Plainfielda so našli v Jamaici, kjer je vzbudil sum, ker je hotel prodati svoj Ford Sedan.

On in dva druga sta bila definitivno izločena kot osumljeni in isto velja glede Jakoba Hopiaka iz Stapletona, ki je bil aretiran v sredo radi kršenja Sullivanove postave.

Okrajni pravnik Fach, ki je še vedno prepričan, da bo mogoče zaslediti morilca, bo zalteval v ponedeljek od veleporote dvignjenje obtožbe proti "John Doe". To bo dovolilo hitro izročitev, če bo morilec prijel izven države.

V svojem pozivu na javnost, katerega je objavil po konferenci z okrajnim pravnikom, je rekel Walter Bauer:

— Dne 25. marca 1924 je zadelo mojo ženo, Maude A. Bauer, kruta smrt na javni cesti v Richmond okraju. Ko so jo zadnjičkrat videli, se je vozila v Ford Sedanu z možem, ki ji je ponudil svojo pomoč, da spravi na cesto avtomobil, ki je zavozil v pesek.

— O tem človeku poročajo, da je star med 35 in 40 leti, temne polti, da tehta krog 160 funtov in da je nosil ob onem času rjavo suknjo, rjav klobuk in močno obrobljena očala. Ni moja želja osvetiti se, a morilec je še vedno na prostem. V namenu, da ne bo noben nadaljni dom tako vžaloščen kot je bil moj, se obračam na javnost s prošnjo, naj sporoči policiji vsako podrobnost, ki bi mogoče pripomogla k aretaciji morilca.

— Če ste bili v bližini pozorišča zločina, ki se je završil na vogalu South in Merrill Avenues, Chelsea, Staten Island, ob približno polpetih popoldne, obvestite oblasti ter jim dajte vsako najmanjšo stvar, ki bi pripomogla razrešiti zločin.

TUDI KUBANCI SO SE ZAČELI 'MODERNIZIRATI'

Neki havanski list poroča, da bo kubanski Klan bolj tajen in da se ne bo zadovoljil samo z umori. — Imenoval se bo Kubana Kan Klan.

Havana, Kuba, 5. aprila. — Kuba je preiskovala celo vrsto ameriških novotarij, a najbolj čudna med vsemi je Ku Klux Klan, ki se je ravno sedaj oživotvoril. Avtoriteta za to ugotovilo je neki havanski list, El Herald, ki je pričel objaviti glade ustvarjenja podružnice po vzoru proslule ameriške organizacije.

Organizacija, — pravi Herald, — bo nosila znak K. K. K., a list dostavlja, da se družba ne bo imenovala Ku Klux Klan, tem več Kubana Kan Klan.

Za trenutek ni še jasno, če bo imela kubanska tajna družba iste cilje kot ameriški Ku Klux Klan. Edini namen te nove organizacije je baje "očistiti" politiko, a ta priznanje ter tudi izpovedi imena ameriške organizacije, se smatra le za slepilo ter pesek v oči. Tega mnenja je neki odlični Kubanec, ki se mudi v New Yorku skoro prav toliko časa v letu kot v Havani. Ta mož je izjavil, da bo nova organizacija kaj hitro raztegnila svoje nepostavno delovanje tudi na druga polja. Tukaj ni takoj animoznosti kot so navdajale Ku Klux Klan od početka in najboljši elementi na Kubi nočejo, da bi se umetnim potom ustvarilo nova sovražstva in nasprotstva.

Kubana Kan Klan pravi, da bo zahtevala organizacija pošteno in dobro obnašanje od uradnikov in podrejenih uslužbenec v javni službi. Z drugimi besedami ni cilj organizacije politična reforma, a njene metode ne bodo soglašale s kronično latinsko-ameriško metodo revolucije. Klan izjavlja, da ima na razpolago še boljše sredstvo in sicer telesno kazen, če ne bo po primernem svarilu kak uradnik izpremenil načina svojega življenja soglasno z željami Klana.

Kubanski Klan se ne namerava poslužiti smole in kurjega perja. Dotični havanski list pravi, da se ne bo ustavil Klan niti pri vratnem umoru in da se bo najbrž posluževal "gorjač", naglega sunka z bodalom ali krole iz revolverja zanesljivega strelca.

Kubanski Klan je več kot običajno zanimiv kot možen politični faktor v predsedniški kampanji, ki je že dosegal nudila narodu precej razburjenj prve vrste. To pa raditega, ker je objava ustanovitve kubanskega Klana zvezala to novo organizacijo z edinim nadaljnjim organiziranim gibanjem proti zopetni zvolitvi sedanjega predsednika Zayasa, namreč z zvezo veteranov in domoljubov, kateri načeljuje general Carlos Garcia Velez, kubanski poslanik v Angliji. Ta je ustanovil zvezo tekem preteklega jeseni, ko se je mudil doma na počitnicah.

Spojni član med obema organizacijama je dr. Oskar Soto, tajnik zveze veteranov in domoljubov, kojega ime je edino razvidno iz objave Klana. Njemu je treba poslati prošnje za članstvo v novi tajni organizaciji. Nava-ja se celo njegov naslov, namreč sobo številka 511, Robins Building. Dr. Soto ni inočeč človek. Njegov načelnik v veteranskem gibanju se skriva, ker je bilo izdano novo povelje za njegovo aretacijo, a dr. Soto ustraja v javnosti in pred par tedni se je celo osebno pričel pri najvišjih policijskih oblastih, da ga zasledujejo tako uniformirani policisti kot tajni detektivki.

NEMCIJA BO NAJELA VELIKO POSOJILO

Med Nemčijo in Ameriko se vrše pogajanja glede najetja velikanskega posojila. — Od tega denarja bo pa imela v prvi vrsti Francija dobiček, oziroma njen militarizem. — Anglijo vznemirjajo politične razmere v Franciji in Nemčiji. — Poincare se noče odpovedati Ruhru.

Pariz, Francija, 4. aprila. — Za veliko nemško mednarodno posojilo hočejo najeti v Ameriki eno milijardo dolarjev.

Tozadevna pogajanja so se že pričela. Od tega denarja bo dobila Francija 850 milijonov dolarjev za pokritje stroškov francoske okupacije v Porurju in Porurju.

Potemtakem bi pripadlo nemški državni banki le 150 milijonov dolarjev.

Pri tem je pa Poincare že ponovno namignil, da francoski vojaki ne bodo prej izpraznili Porurja in Porurja, dokler ne bo plačan zadnji cent odškodnine.

Za posojilo agitirajo pod krinko, da je namenjeno "ustanovitvi normalnega stanja".

S tem denarjem bi bilo baje mogoče stabilizirati valuto vseh dežela, otvoriti evropske trge ameriški eksportni trgovini ter enkrat za vselej odstraniti nevarnost vojne.

Poleg tega bi bilo pa to posojilo le druga hipoteka na nemško narodno premoženje.

Soglasno z določbami versaillske mirovne pogodbe imajo zavezniki pri svojih zahtevah prednost na vse nemško narodno premoženje.

London, Anglija, 4. aprila. — Londonske diplomatske kroge jako razburja razvoj političnih razmer v Franciji in Nemčiji.

Angleška vlada je prepričana, da Poincare ne bo odpoklicel vojaštva iz Ruhra, kljub temu, da bo to priporočilo vsebovano v Dawesovem reportu.

Koblenc, Nemčija, 4. aprila. — Zavezniška poreska komisija je dognala, da so postale nemške nacionalistične organizacije v Porurju precej delavne. Mladi ljudje se baje v tajnih prostorih vojaško vežbajo.

Okupacijska oblast je izjavila, da bo te organizacije smatrala za veleizdajalske ter da bo delavne člane kaznovala s smrtjo.

novljenja kubanskega Klana. Objava pravi, da bo nova organizacija strogo tajna in da bo razven-terega obdana s skrivnostjo, v katero ne bodo mogli prodreti niti njeni lastni člani. Tako slepo pokorščino se bo zahtevalo od vseh članov, da jim ne bo znana niti osebnost načelnika ali ravnatelja organizacije. Imenoval se bo Kaki Klana. Njegova povelja bodo objavljena in izvedena od tajnih posredovalcev.

Dr. Soto je sicer zanikal vsak stik med veteransko organizacijo ter kubanskim Klanom, a javnosti se zdi čudno, zakaj potem nastopa v imenu obeh.

El Herald pravi: — Čeprav je bil izbran dr. Soto, da sprejme prošnje za članstvo v Kubana Kan Klanu ter jih izroči tajno skrivnostnemu načelniku organizacije, nima ta nova organizacija nikakega stika z zvezo veteranov in domoljubov, koje tajnik je dr. Soto.

— Edina zveza med obema je, da ju navdaja ista želja po regeneraciji in reformi Kube. Edina razlika med obema pa je v tem, da je zveza veteranov in domoljubov mnenja, da je mogoče doseči to le s pomočjo revolucije ter izpremembe v administraciji, dočim je Kubana Kan Klan prepričana, da je le treba kaznovati krivce z vsemi sredstvi, ki jih ima na razpolago, brez ozira na to, kdo je pri tem prizadet.

DENARNA IZPLAČILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Ne petom naših bank izvirajoče sameljivo, hitre in po niskih cenah:

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA

Maspolnija na sodnje pošte in izplačuje "Poštne škovni zavod" in "Jadranska banka" v Ljubljani, Zagrebu, Beogradu, Kranju, Celju, Mariboru, Dubrovniku, Splitu, Sarajevu ali drugod, kjer je paš na hitre izplačilo najugodnejše.

1000 Din. \$13.40
2000 Din. \$26.80
5000 Din. \$66.00

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računimo posebej po 15 centov za poštnino in druge stroške.

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

Maspolnija na sodnje pošte in izplačuje "Jadranska banka" v Trstu, Opatiji in Zadru.

200 lir \$10.10
300 lir \$14.85
500 lir \$24.25
1000 lir \$47.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 200 lir računimo posebej po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Za polnjenje, ki priložuje znesek pet tisoč dinarjev ali po dva tisoč lit dovoljujejo po mogočnosti še posebni pogost.

Vrednot denarjem in liram sedaj ni stalna, menja se večkrat in nepredvidljivo; iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vnapraj. Računamo po ceni onega dne, ko nam dope poslani denar v roke.

Glavne izplačil v ameriških dolarjih glatje poseben oglas v tem listu.

Denar nam je poslan najbolje po Domestic Money Order ali pa New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

60 Cortlandt Street, Tel.: Cortlandt 6000 New York, N. Y.

Glavno zastopništvo Jadranske Bank.

"GLAS NARODA" DAILY. Published by Metro Publishing Company, Inc. 100 Cortland Street, New York City, N. Y.

ZAVEZNIKI MED SEBOJ

Dve najožji zaveznici sta Anglija in Francija. Ob enem pa zlepa ni mogoče dobiti dveh večjih nasprotnic kot sta Anglija in Francija.

Navidez sta veliki prijateljici. Neprestano namreč prihajajo poročila, da sta se ministri predsednik MacDonalda in Pojncare sporazumela.

Ta uradna poročila pa niso posebno odkritosrečna. Sedaj že vrabci čivkajo na strehah, da se Anglija in Francija ne moreta ter se ne bosta nikdar sporazumeli.

Prava vladarica Evrope je Francija. Besede o angleški nadvladi so čisto navadna fraza.

Francija ima največjo armado. Nima sičar toliko bojnih ladij kot Anglija, toda to ne pomeni ničesar. Zato ima pa večja zračna mornarico kot katerakoli druga država na svetu.

Ni dolgo tega, ko je rekel neki francoski častnik. "V slučaju potrebe lahko preleti tisoč francoskih zrakoplovov tekom ene ure Angleški kanal."

Baš v tem tisti največja nevarnost. In zato je je začela Anglija jačati svoje zračno brodogojstvo.

Pred par dnevi je došel iz Anglije v Ameriko Bertrand Russel, ki je znan filozof, matematik, pisatelj in sojalist.

V burnih dneh leta 1914 je Russel odločno nastopil proti vojni ter branil ljudi, ki niso hoteli v vojaško službo. V slededga so ga Angličji vrgli v ječo. V svojem prvem predavanju je rekel, da se Anglija boji Francije, ker jo Francija v vojaškem oziru prekaša.

Russel je pacifist, s tem pa še ni rečeno, da je sanjač. Predobro mu je znano, da je v sedanjih razmerah brutalna sila vseodbojujoča. V slededga je izjavil: "Anglija mora zgraditi toliko zrakoplovov kot jih ima Francija. Edino na ta način se bo mogla Anglija s Francijo pošteno pomeniti."

S tem je označil Russel pravo razmerje med Anglijo in Francijo.

Anglija bi se rada vse drugače pomenila s Francijo, pa ni dovolj močna, kajti v slučaju kake preostre besede, bi poletelo najmanj tisoč francoskih zrakoplovov preko Kanala ter zakrožilo nad Anglijo.

Stališče delavskega ministrskega predsednika MacDonalda je težavno.

Ako bi začel graditi močno zračno brodogojstvo, bi se izneveril svojim prejšnjim principom.

Dopisi.

Canon City, Colo. Upam, da mi boste odstopili nekoliko prostora v listu Glas Naroda, da zapisem tudi jaz par besed. Najprvo moram sporočiti žalostno novico iz naše male slovenske naselbine, da smo pokopali dne 28. marca nad vse priljubljenega mladca "međ Slovenci in tujerodeci" Francka Jekovića. Pokojni se je nahajal ob času nesreče v Butte, Mont. Dne 20. marca je dospela iz Butte v Canon City novica, da ga je ubilo v tankajšjih rudnikih. Oče pokojnega se je podal sam tja in je prispel s truplom svojega sina nazaj šele 26. marca, da ga pokoplje tukaj, kjer že počiva njegova žena, oziroma pokojnikova mati. Truplo pokojnega Francka je ležalo dva dni pri očetu na mrtvaškem odru. Prišlo je jako veliko ljudi kropit ter izročiti so žale prizadeti družini. Pogreb je bil velikanski. Pogreba se je udeležilo korporativno društvo Narodni Slovenci št. 9 ZSZ. Za zastavo ter društvo Luna št. 239 SNPJ., katerega član je bil pokojni. Kot je meni znano, je bil pokojni v treh družtvih. Iz tega se lahko razvidi, da je bil pokojni odkrben tudi v slučaju nesreče. Pokojni Franck je bil tudi veteren svetovne vojne. Že kot 18letni mladenič je stopil v armado. Priveden je bil k zrakoplovom. Udeležil se je bitke v zraku na francoskem. Po svetovni vojni se je vrnil domov. Pokojni je bil mir-

nega značaja. V starosti 25 let se je ločil iz te solzne doline. Tukaj zapuščena neotlažljive tri sestre in enega brata. Rojakom, ki ste darovali prelepe vence in cvetlice ter se udeležili pogreba, se oče pokojnega Francka prav iz srca zahvaljuje.

Ker sem že pri pisanju, naj omenim tudi o delu, katerega sploh tukaj ni. Premogorovi ne obratno je dosti. Eden je zaprt za nedolgoen čas. Pritisiljeni bomo, če se razmere ne izboljšajo, iti drugam za delom.

K sklepu pozdravljam vse Slovence in Slovenke širom Amerike, cenjenemu listu Glas Naroda pa želim obilo naročnikov.

Joseph Škrabec.

Sneg na Kočevskem. Iz Kočevja poročajo: Te dni je na Kočevskem zapadel visok sneg. Mestoma je bil visok 1 meter in še več. Ves promet je bil ustavljen, ker se merodajni krogi niso čisto niti pobrigali za to, da bi s cest zorali sneg ali odkidali. Škorpaj ves teden je zbog tega bil ustavljen promet na cestah. Najbolj so bili pri tem oškodovani trgovci, ki so imeli blago na železniških postajah. Blago je ležalo skoraj teden dni v železniških skladnih in trgovci so morali plačevati zanj visoko ležarino. Kdo jim povrne pogrebnim plačano ležarino!

Pravoslavni pogreb v Kostanjevici. V četrtek 13. marca je bil v Kostanjevici pokopan Miroslav Wurber, revident državne železnice. Ker je bil pravoslavne vere, ga je prišel pokopat pravoslavni svečenik prota Janković iz Ljubljane. Udeležba pri pogrebu je bila izredno številna. Vsem navzočim so pogrebni obredi pravoslavne cerkve silno ugajali, kljub pa v cerce segajočim govori, ki ga je imel prota Janković na grobu. Na vse navzoče je napravil govor, iz katerega

je dihala prava krščanska ljubezen, mogočena vtis. Splošna sodba je bila: Takšni bi morali biti pri nas duhovniki!

Razne neogode. Z zlomljeno nogo se je pripeljal v Ljubljano 17. marca popoldne posestnik Ivan Podpeškar iz Brega pri Kranju. Nogo si je zlomil po lastni izpovedi v nekem gozdu na koroški meji. Na kolodvoru je nakrat občutil tako močne bolečine, da je moral naprositi stražarja za pomoč. Ta je nato telefoniral po rešilni voz, ki je potem odprenil Podpeškarja v deželno bolnico.

Konji so se splašili hlapcu Antonu Hušu na Kodeljevem. Ko je nakladal na kolodvoru drva iz vagona, je pripeljala mimo lokomotiva, konji so se močno ustrašili in nenadoma potegnili voz. Hlapce je pri tem padel pod voz in so mu šla kolesa čez glavo ter mu jo močno poškodovala. Ranjena so pripeljali v ljubljansko bolnico.

Josip Stržar, 27letni posestnik sin iz Robe pri Kočevju, si je pri delu poškodoval desno oko. Moral je iskati pomoči v ljubljanski bolnici.

V Jaršah sta se sprla 12letni Ciril Kukulj in neki Fran Pernetov. Med prepričim je slednji vrgl prvemu v Jesno oko velik kamen in mu je težko poškodoval. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnico.

Ljubimka z revolverjem. V deželno bolnico v Ljubljani je prišla neznan mlada ženska in zahtevala nekega bolniškega uslužbenca na kratak pogovor. Ker se je pa ženska nekam sumljivo vedla, so jo preiskali in našli pri njej v ročni torbici revolver. Predana je bila policiji, koder je izpovedala, da je nameravala usmrtiti svojega nezvestega ljubimca, ki se nahaja v službi kot strežnik v bolnici. Vročelivna ženska je neka služkinja M. K. z Viča.

Tragična usoda solarja. Življenje si je končal mladi, komaj 14letni Alojzij Perjavca, stanujoč v vagonu na ljubljanskem polju. Ko je prišla mati pred polnočno domov, je našla dečka dbešenega na stropu sredi vagona. Na lice mesta je takoj prispela policijska komisija pod vodstvom Dr. Avramovića, ki je ugotovila smrt vsled samomora. Kaj je gnalo nesrečnega dečka, ki je bil v ostalem nekoliko sentimentalne narave, v smrt, ni znano. Zdi se, da ga je potrla neko pismo, katero je prečela njegova mati iz šole in v katerem je bilo navedeno, da se ima oglasiti naslednji dan v šoli. Deček nato sploh ni odšel v šolo in je ostal ves dan doma. Zvečer je nato izvršil samomor. Pokojni Alojzij je bil v ostalem vesten in marljiv učence. Posedel je četrti razred ljudske šole v Siskli.

Smrtna kosa. V Ljubljani je dne 17. marca po dolgi mučni boleznini umrl Viktor Adamič, inšpektor bivše južne železnice. Pokojni je bil brat sklatelja Emla Adamića. Bil je klerikalnega mišljenja in je bil pri zadnjih občinskih volitvah na klerikalni listi tudi izvoljen v občinski svet. Mandat je odložil, ko je nezdravljivo obolel.

Istega dne je v Ljubljani umrl Ernest Koder, oče zobotehnika Ernesta Koderja. Pokojnik je dosegel starost 67 let. Bil je dober narodnjak, ki se pa sicer ni mešal v javno življenje.

Zdravstveni izkaz Ljubljane v času od 9. do 15. marca izkazuje tole statistiko: Umrlo je 25 oseb, 17 moških in 8 ženskega spola (tujcev 7). Smrtni vzroki: jetnika 3, pljučnica 1, škrlatica 1, otroška vročica 1, druge nalezljive bolezni 2, možganska kap 2, srčna hiba, bolzni žilja 2, drugi naravni smrtni vzroki 12. Med tem časom se je rodilo 27 otrok, 17 moškega spola. Naznane nalezljive bolezni: davica 1, škrlatica 2, trebušni legar 1, otroč. vročica 1.

Novice iz Slovenije. Samomori. V Mariboru se je v svojem stanovanju v poslopju državne realke ustrelil 60letni upokojeni podpolkovnik Alojzij Sernee, ki je bil zadnje čase vodja mariborske zaloge pivovarne v Laškem. O vzrokih samomora krožijo različne vesti, med temi tudi, da je pokojnik kot porok podpisal menico za precejšnjo svoto, ki je bila izgubljena, dalje so ga dovedle do čina rodbinske razmere. Njegova rodbina biva namreč že dalj časa na Čekoslovaskem.

V Skornem pri Šostanju je posestnik Josip Turinek zapustil te dni svoj dom, češ, da se kmalu vrne. Ni se vrnil, marveč je skočil v Pako in utonil. Šel je v smrt baje zato, ker je bil obsojen na plačevanje alimentov za svojega nezakonskega otroka.

V Mariboru se je obstrlel mladi podnarednik Andrija Belaševič, ki je bil vedno prav dober vojak. Vzrok tragičnega čina je ujaljena čast. Belaševič je baje v službi dobil udarec po obrazu. Podnarednik je po službi vzel puško ter si jo sprožil v glavo. Zadel se je tako nesrečno, da si je odstrlel jezik ter si rnil oči, vsled česar je čelpep. Belaševič je Črnogorec in se je že kot otrok z očetom in obema bratoma udeležil bojev s Turki in Avstrijci, tako da je bil vojak od glave do pete. Bil je tudi precej izobražen, ker je absolviral spodnjo gimnazijo in je imel priti na vojno akademijo. Težko poškodovanega, podnarednika so prepeljali v ljubljansko garnizijsko bolnico. Obstrlel se je 3. marca in je živel še do 8ga. Pršla sta tudi oba njegova brata iz Danilovgrada iz Črne gore, ali mogla sta samo konsultirati, da za brata ni več rešitve. Uvedena je stroga preiskava. Pokopali so ga 10. marca.

Smrtna nesreče. Na železniški progi med Gorjuni Doljem in Velenjem so našli na progi povoženo truplo delavca Ivana Prota. Ali gre za nesrečo ali samomor, bo dognala preiskava.

Pri grofici Herberstein v Velenju službujoči kočijaž Josip Bračič je na dvorišču padel na kos ledu tako nesrečno, da si je prebil lebanjo. Kljub hitri zdravniški pomoči že mož še isto noč umrl. Zapuščena žena z dvema nepreskrbljenima otrokoma.

V celjski okolici je pevozil vlak pri brvi, ki vodi preko Savinje, predelavca v spnenici Jos. Višnarja. Ko se je po progi vračal domov, je pridrvel vlak ter ga popolnoma razmesaril. Zapuščena žena in dvoje nepreskrbljenih otrok.

Smrtna kosa. V Ljubljani je dne 17. marca po dolgi mučni boleznini umrl Viktor Adamič, inšpektor bivše južne železnice. Pokojni je bil brat sklatelja Emla Adamića. Bil je klerikalnega mišljenja in je bil pri zadnjih občinskih volitvah na klerikalni listi tudi izvoljen v občinski svet. Mandat je odložil, ko je nezdravljivo obolel.

Istega dne je v Ljubljani umrl Ernest Koder, oče zobotehnika Ernesta Koderja. Pokojnik je dosegel starost 67 let. Bil je dober narodnjak, ki se pa sicer ni mešal v javno življenje.

Zdravstveni izkaz Ljubljane v času od 9. do 15. marca izkazuje tole statistiko: Umrlo je 25 oseb, 17 moških in 8 ženskega spola (tujcev 7). Smrtni vzroki: jetnika 3, pljučnica 1, škrlatica 1, otroška vročica 1, druge nalezljive bolezni 2, možganska kap 2, srčna hiba, bolzni žilja 2, drugi naravni smrtni vzroki 12. Med tem časom se je rodilo 27 otrok, 17 moškega spola. Naznane nalezljive bolezni: davica 1, škrlatica 2, trebušni legar 1, otroč. vročica 1.

Sneg na Kočevskem. Iz Kočevja poročajo: Te dni je na Kočevskem zapadel visok sneg. Mestoma je bil visok 1 meter in še več. Ves promet je bil ustavljen, ker se merodajni krogi niso čisto niti pobrigali za to, da bi s cest zorali sneg ali odkidali. Škorpaj ves teden je zbog tega bil ustavljen promet na cestah. Najbolj so bili pri tem oškodovani trgovci, ki so imeli blago na železniških postajah. Blago je ležalo skoraj teden dni v železniških skladnih in trgovci so morali plačevati zanj visoko ležarino. Kdo jim povrne pogrebnim plačano ležarino!

Pravoslavni pogreb v Kostanjevici. V četrtek 13. marca je bil v Kostanjevici pokopan Miroslav Wurber, revident državne železnice. Ker je bil pravoslavne vere, ga je prišel pokopat pravoslavni svečenik prota Janković iz Ljubljane. Udeležba pri pogrebu je bila izredno številna. Vsem navzočim so pogrebni obredi pravoslavne cerkve silno ugajali, kljub pa v cerce segajočim govori, ki ga je imel prota Janković na grobu. Na vse navzoče je napravil govor, iz katerega

je dihala prava krščanska ljubezen, mogočena vtis. Splošna sodba je bila: Takšni bi morali biti pri nas duhovniki!

Razne neogode. Z zlomljeno nogo se je pripeljal v Ljubljano 17. marca popoldne posestnik Ivan Podpeškar iz Brega pri Kranju. Nogo si je zlomil po lastni izpovedi v nekem gozdu na koroški meji. Na kolodvoru je nakrat občutil tako močne bolečine, da je moral naprositi stražarja za pomoč. Ta je nato telefoniral po rešilni voz, ki je potem odprenil Podpeškarja v deželno bolnico.

Konji so se splašili hlapcu Antonu Hušu na Kodeljevem. Ko je nakladal na kolodvoru drva iz vagona, je pripeljala mimo lokomotiva, konji so se močno ustrašili in nenadoma potegnili voz. Hlapce je pri tem padel pod voz in so mu šla kolesa čez glavo ter mu jo močno poškodovala. Ranjena so pripeljali v ljubljansko bolnico.

Josip Stržar, 27letni posestnik sin iz Robe pri Kočevju, si je pri delu poškodoval desno oko. Moral je iskati pomoči v ljubljanski bolnici.

V Jaršah sta se sprla 12letni Ciril Kukulj in neki Fran Pernetov. Med prepričim je slednji vrgl prvemu v Jesno oko velik kamen in mu je težko poškodoval. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnico.

Ljubimka z revolverjem. V deželno bolnico v Ljubljani je prišla neznan mlada ženska in zahtevala nekega bolniškega uslužbenca na kratak pogovor. Ker se je pa ženska nekam sumljivo vedla, so jo preiskali in našli pri njej v ročni torbici revolver. Predana je bila policiji, koder je izpovedala, da je nameravala usmrtiti svojega nezvestega ljubimca, ki se nahaja v službi kot strežnik v bolnici. Vročelivna ženska je neka služkinja M. K. z Viča.

Tragična usoda solarja. Življenje si je končal mladi, komaj 14letni Alojzij Perjavca, stanujoč v vagonu na ljubljanskem polju. Ko je prišla mati pred polnočno domov, je našla dečka dbešenega na stropu sredi vagona. Na lice mesta je takoj prispela policijska komisija pod vodstvom Dr. Avramovića, ki je ugotovila smrt vsled samomora. Kaj je gnalo nesrečnega dečka, ki je bil v ostalem nekoliko sentimentalne narave, v smrt, ni znano. Zdi se, da ga je potrla neko pismo, katero je prečela njegova mati iz šole in v katerem je bilo navedeno, da se ima oglasiti naslednji dan v šoli. Deček nato sploh ni odšel v šolo in je ostal ves dan doma. Zvečer je nato izvršil samomor. Pokojni Alojzij je bil v ostalem vesten in marljiv učence. Posedel je četrti razred ljudske šole v Siskli.

Smrtna nesreče. Na železniški progi med Gorjuni Doljem in Velenjem so našli na progi povoženo truplo delavca Ivana Prota. Ali gre za nesrečo ali samomor, bo dognala preiskava.

Pri grofici Herberstein v Velenju službujoči kočijaž Josip Bračič je na dvorišču padel na kos ledu tako nesrečno, da si je prebil lebanjo. Kljub hitri zdravniški pomoči že mož še isto noč umrl. Zapuščena žena z dvema nepreskrbljenima otrokoma.

V celjski okolici je pevozil vlak pri brvi, ki vodi preko Savinje, predelavca v spnenici Jos. Višnarja. Ko se je po progi vračal domov, je pridrvel vlak ter ga popolnoma razmesaril. Zapuščena žena in dvoje nepreskrbljenih otrok.

Smrtna kosa. V Ljubljani je dne 17. marca po dolgi mučni boleznini umrl Viktor Adamič, inšpektor bivše južne železnice. Pokojni je bil brat sklatelja Emla Adamića. Bil je klerikalnega mišljenja in je bil pri zadnjih občinskih volitvah na klerikalni listi tudi izvoljen v občinski svet. Mandat je odložil, ko je nezdravljivo obolel.

Istega dne je v Ljubljani umrl Ernest Koder, oče zobotehnika Ernesta Koderja. Pokojnik je dosegel starost 67 let. Bil je dober narodnjak, ki se pa sicer ni mešal v javno življenje.

Zdravstveni izkaz Ljubljane v času od 9. do 15. marca izkazuje tole statistiko: Umrlo je 25 oseb, 17 moških in 8 ženskega spola (tujcev 7). Smrtni vzroki: jetnika 3, pljučnica 1, škrlatica 1, otroška vročica 1, druge nalezljive bolezni 2, možganska kap 2, srčna hiba, bolzni žilja 2, drugi naravni smrtni vzroki 12. Med tem časom se je rodilo 27 otrok, 17 moškega spola. Naznane nalezljive bolezni: davica 1, škrlatica 2, trebušni legar 1, otroč. vročica 1.

Sneg na Kočevskem. Iz Kočevja poročajo: Te dni je na Kočevskem zapadel visok sneg. Mestoma je bil visok 1 meter in še več. Ves promet je bil ustavljen, ker se merodajni krogi niso čisto niti pobrigali za to, da bi s cest zorali sneg ali odkidali. Škorpaj ves teden je zbog tega bil ustavljen promet na cestah. Najbolj so bili pri tem oškodovani trgovci, ki so imeli blago na železniških postajah. Blago je ležalo skoraj teden dni v železniških skladnih in trgovci so morali plačevati zanj visoko ležarino. Kdo jim povrne pogrebnim plačano ležarino!

Pravoslavni pogreb v Kostanjevici. V četrtek 13. marca je bil v Kostanjevici pokopan Miroslav Wurber, revident državne železnice. Ker je bil pravoslavne vere, ga je prišel pokopat pravoslavni svečenik prota Janković iz Ljubljane. Udeležba pri pogrebu je bila izredno številna. Vsem navzočim so pogrebni obredi pravoslavne cerkve silno ugajali, kljub pa v cerce segajočim govori, ki ga je imel prota Janković na grobu. Na vse navzoče je napravil govor, iz katerega

je dihala prava krščanska ljubezen, mogočena vtis. Splošna sodba je bila: Takšni bi morali biti pri nas duhovniki!

Razne neogode. Z zlomljeno nogo se je pripeljal v Ljubljano 17. marca popoldne posestnik Ivan Podpeškar iz Brega pri Kranju. Nogo si je zlomil po lastni izpovedi v nekem gozdu na koroški meji. Na kolodvoru je nakrat občutil tako močne bolečine, da je moral naprositi stražarja za pomoč. Ta je nato telefoniral po rešilni voz, ki je potem odprenil Podpeškarja v deželno bolnico.

Konji so se splašili hlapcu Antonu Hušu na Kodeljevem. Ko je nakladal na kolodvoru drva iz vagona, je pripeljala mimo lokomotiva, konji so se močno ustrašili in nenadoma potegnili voz. Hlapce je pri tem padel pod voz in so mu šla kolesa čez glavo ter mu jo močno poškodovala. Ranjena so pripeljali v ljubljansko bolnico.

Josip Stržar, 27letni posestnik sin iz Robe pri Kočevju, si je pri delu poškodoval desno oko. Moral je iskati pomoči v ljubljanski bolnici.

V Jaršah sta se sprla 12letni Ciril Kukulj in neki Fran Pernetov. Med prepričim je slednji vrgl prvemu v Jesno oko velik kamen in mu je težko poškodoval. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnico.

Ljubimka z revolverjem. V deželno bolnico v Ljubljani je prišla neznan mlada ženska in zahtevala nekega bolniškega uslužbenca na kratak pogovor. Ker se je pa ženska nekam sumljivo vedla, so jo preiskali in našli pri njej v ročni torbici revolver. Predana je bila policiji, koder je izpovedala, da je nameravala usmrtiti svojega nezvestega ljubimca, ki se nahaja v službi kot strežnik v bolnici. Vročelivna ženska je neka služkinja M. K. z Viča.

Tragična usoda solarja. Življenje si je končal mladi, komaj 14letni Alojzij Perjavca, stanujoč v vagonu na ljubljanskem polju. Ko je prišla mati pred polnočno domov, je našla dečka dbešenega na stropu sredi vagona. Na lice mesta je takoj prispela policijska komisija pod vodstvom Dr. Avramovića, ki je ugotovila smrt vsled samomora. Kaj je gnalo nesrečnega dečka, ki je bil v ostalem nekoliko sentimentalne narave, v smrt, ni znano. Zdi se, da ga je potrla neko pismo, katero je prečela njegova mati iz šole in v katerem je bilo navedeno, da se ima oglasiti naslednji dan v šoli. Deček nato sploh ni odšel v šolo in je ostal ves dan doma. Zvečer je nato izvršil samomor. Pokojni Alojzij je bil v ostalem vesten in marljiv učence. Posedel je četrti razred ljudske šole v Siskli.

Smrtna nesreče. Na železniški progi med Gorjuni Doljem in Velenjem so našli na progi povoženo truplo delavca Ivana Prota. Ali gre za nesrečo ali samomor, bo dognala preiskava.

Pri grofici Herberstein v Velenju službujoči kočijaž Josip Bračič je na dvorišču padel na kos ledu tako nesrečno, da si je prebil lebanjo. Kljub hitri zdravniški pomoči že mož še isto noč umrl. Zapuščena žena z dvema nepreskrbljenima otrokoma.

V celjski okolici je pevozil vlak pri brvi, ki vodi preko Savinje, predelavca v spnenici Jos. Višnarja. Ko se je po progi vračal domov, je pridrvel vlak ter ga popolnoma razmesaril. Zapuščena žena in dvoje nepreskrbljenih otrok.

Smrtna kosa. V Ljubljani je dne 17. marca po dolgi mučni boleznini umrl Viktor Adamič, inšpektor bivše južne železnice. Pokojni je bil brat sklatelja Emla Adamića. Bil je klerikalnega mišljenja in je bil pri zadnjih občinskih volitvah na klerikalni listi tudi izvoljen v občinski svet. Mandat je odložil, ko je nezdravljivo obolel.

Istega dne je v Ljubljani umrl Ernest Koder, oče zobotehnika Ernesta Koderja. Pokojnik je dosegel starost 67 let. Bil je dober narodnjak, ki se pa sicer ni mešal v javno življenje.

Zdravstveni izkaz Ljubljane v času od 9. do 15. marca izkazuje tole statistiko: Umrlo je 25 oseb, 17 moških in 8 ženskega spola (tujcev 7). Smrtni vzroki: jetnika 3, pljučnica 1, škrlatica 1, otroška vročica 1, druge nalezljive bolezni 2, možganska kap 2, srčna hiba, bolzni žilja 2, drugi naravni smrtni vzroki 12. Med tem časom se je rodilo 27 otrok, 17 moškega spola. Naznane nalezljive bolezni: davica 1, škrlatica 2, trebušni legar 1, otroč. vročica 1.

Sneg na Kočevskem. Iz Kočevja poročajo: Te dni je na Kočevskem zapadel visok sneg. Mestoma je bil visok 1 meter in še več. Ves promet je bil ustavljen, ker se merodajni krogi niso čisto niti pobrigali za to, da bi s cest zorali sneg ali odkidali. Škorpaj ves teden je zbog tega bil ustavljen promet na cestah. Najbolj so bili pri tem oškodovani trgovci, ki so imeli blago na železniških postajah. Blago je ležalo skoraj teden dni v železniških skladnih in trgovci so morali plačevati zanj visoko ležarino. Kdo jim povrne pogrebnim plačano ležarino!

Pravoslavni pogreb v Kostanjevici. V četrtek 13. marca je bil v Kostanjevici pokopan Miroslav Wurber, revident državne železnice. Ker je bil pravoslavne vere, ga je prišel pokopat pravoslavni svečenik prota Janković iz Ljubljane. Udeležba pri pogrebu je bila izredno številna. Vsem navzočim so pogrebni obredi pravoslavne cerkve silno ugajali, kljub pa v cerce segajočim govori, ki ga je imel prota Janković na grobu. Na vse navzoče je napravil govor, iz katerega

je dihala prava krščanska ljubezen, mogočena vtis. Splošna sodba je bila: Takšni bi morali biti pri nas duhovniki!

Razne neogode. Z zlomljeno nogo se je pripeljal v Ljubljano 17. marca popoldne posestnik Ivan Podpeškar iz Brega pri Kranju. Nogo si je zlomil po lastni izpovedi v nekem gozdu na koroški meji. Na kolodvoru je nakrat občutil tako močne bolečine, da je moral naprositi stražarja za pomoč. Ta je nato telefoniral po rešilni voz, ki je potem odprenil Podpeškarja v deželno bolnico.

Konji so se splašili hlapcu Antonu Hušu na Kodeljevem. Ko je nakladal na kolodvoru drva iz vagona, je pripeljala mimo lokomotiva, konji so se močno ustrašili in nenadoma potegnili voz. Hlapce je pri tem padel pod voz in so mu šla kolesa čez glavo ter mu jo močno poškodovala. Ranjena so pripeljali v ljubljansko bolnico.

Josip Stržar, 27letni posestnik sin iz Robe pri Kočevju, si je pri delu poškodoval desno oko. Moral je iskati pomoči v ljubljanski bolnici.

V Jaršah sta se sprla 12letni Ciril Kukulj in neki Fran Pernetov. Med prepričim je slednji vrgl prvemu v Jesno oko velik kamen in mu je težko poškodoval. Prepeljali so ga v ljubljansko bolnico.

Ljubimka z revolverjem. V deželno bolnico v Ljubljani je prišla neznan mlada ženska in zahtevala nekega bolniškega uslužbenca na kratak pogovor. Ker se je pa ženska nekam sumljivo vedla, so jo preiskali in našli pri njej v ročni torbici revolver. Predana je bila policiji, koder je izpovedala, da je nameravala usmrtiti svojega nezvestega ljubimca, ki se nahaja v službi kot strežnik v bolnici. Vročelivna ženska je neka služkinja M. K. z Viča.

Tragična usoda solarja. Življenje si je končal mladi, komaj 14letni Alojzij Perjavca, stanujoč v vagonu na ljubljanskem polju. Ko je prišla mati pred polnočno domov, je našla dečka dbešenega na stropu sredi vagona. Na lice mesta je takoj prispela policijska komisija pod vodstvom Dr. Avramovića, ki je ugotovila smrt vsled samomora. Kaj je gnalo nesrečnega dečka, ki je bil v ostalem nekoliko sentimentalne narave, v smrt, ni znano. Zdi se, da ga je potrla neko pismo, katero je prečela njegova mati iz šole in v katerem je bilo navedeno, da se ima oglasiti naslednji dan v šoli. Deček nato sploh ni odšel v šolo in je ostal ves dan doma. Zvečer je nato izvršil samomor. Pokojni Alojzij je bil v ostalem vesten in marljiv učence. Posedel je četrti razred ljudske šole v Siskli.

Smrtna nesreče. Na železniški progi med Gorjuni Doljem in Velenjem so našli na progi povoženo truplo delavca Ivana Prota. Ali gre za nesrečo ali samomor, bo dognala preiskava.

Pri grofici Herberstein v Velenju službujoči kočijaž Josip Bračič je na dvorišču padel na kos ledu tako nesrečno, da si je prebil lebanjo. Kljub hitri zdravniški pomoči že mož še isto noč umrl. Zapuščena žena z dvema nepreskrbljenima otrokoma.

V celjski okolici je pevozil vlak pri brvi, ki vodi preko Savinje, predelavca v spnenici Jos. Višnarja. Ko se je po progi vračal domov, je pridrvel vlak ter ga popolnoma razmesaril. Zapuščena žena in dvoje nepreskrbljenih otrok.

Smrtna kosa. V Ljubljani je dne 17. marca po dolgi mučni boleznini umrl Viktor Adamič, inšpektor bivše južne železnice. Pokojni je bil brat sklatelja Emla Adamića. Bil je klerikalnega mišljenja in je bil pri zadnjih občinskih volitvah na klerikalni listi tudi izvoljen v občinski svet. Mandat je odložil, ko je nezdravljivo obolel.

Istega dne je v Ljubljani umrl Ernest Koder, oče zobotehnika Ernesta Koderja. Pokojnik je dosegel starost 67 let. Bil je dober narodnjak, ki se pa sicer ni mešal v javno življenje.

Zdravstveni izkaz Ljubljane v času od 9. do 15. marca izkazuje tole statistiko: Umrlo je 25 oseb, 17 moških in 8 ženskega spola (tujcev 7). Smrtni vzroki: jetnika 3, pljučnica 1, škrlatica 1, otroška vročica 1, druge nalezljive bolezni 2, možganska kap 2, srčna hiba, bolzni žilja 2, drugi naravni smrtni vzroki 12. Med tem časom se je rodilo 27 otrok, 17 moškega spola. Naznane nalezljive bolezni: davica 1

Zagonetno, toda resnično.

Konečno v pasti.

Poroča Edward H. Smith.

Louis Wolfe se nahaja v ječi v Caldwell, N. J., in v sylvanah so pričeli zopet prosteje dihati. Veselje vlada tudi med železniškimi uradniki, in prav posebno med trgovci.

Zakaj naj se organizirana trgovina in industrija veseli nesreče in kazni suhega, priključnega in neznanega človeka, tega ne bomo razumeli, dokler so podrobneje ne seznanimo s tem možem. Trgovske in industrijske skupine obnem z zveznim pravdnikom, ki ga je konečno poslal v ječo, izjavljajo, da je bil Louis Wolfe eden najbolj uspešnih "fences" ter razpečevalcev ukradenega blaga, kar jih je kdaj opefiralo v New Yorku, eden resničnih mojstrskih duhov, o katerih se toliko piše, a katerem se tako malo razume, pristen človek in pol v moderni kriminalistiki.

Več kot deset let se je potikal ta pretkani pustolovec po New Yorku in okolici ter prežal na trgovce kot volk na ovce in ni bilo povsem slučajno, da je nosil ime Wolfe. Jemal je dragocene tovore blaga pred nosom neštevilnih uradnikov, operiral s svojo lastno skupino banditov, kupoval kar mu je prišlo pod roko od raznih drugih tolovajskih tolpa, tatov in vlomilcev. Ostal je bogat s prodajanjem ukradenega blaga, kojega vrednost je znašala najmanj en milijon dolarjev na mesec.

V vseh teh letih je vodil Wolfe naravnost začarano življenje. Na stotine uradnikov in detektivov, vključno javno policijo, ter posebne agente železnice, industrijalcev in trgovcev, mu je nastavljal ob gotovih prilikah pasti, a v nobenem slučaju niso mogli držati tega drznega človeka. V zadnjih letih je bil sedem let v ječi Louis Wolfe najmanj petnajstkrat v prijemu postave, kar je razvidno iz oficijelnega rekorda v policijskem glavnem stanu. Dolžili so ga petnajstih različnih kršitev, vključno zaroto, velesleparstvo in sprejemanje ukradenega blaga.

Kljub vsemu temu pa je videl Louis Wolfe le redkokedaj notranost ječe in sicer le za kratke čas, ko se je polagalo zanj jamščino. V vsakem slučaju pa je bil oprščen. Vsak novi napor, da se ga spravi v ječo, je razkril nepričakovane vire in celo zadnji napor, da se napravi konec njegovim malinacijam, ni bil prav nič uspešnejši kot prvi, dokler ni prišel Wolfe v stik z zveznimi sodišči. V tem slučaju se ni mogel popolnoma izogniti posledicam. Pred par dnevi je bil spoznan krivim ter obsojen na šest mesecev in poleg tega na globo \$2.000. Njegova zločina sta bila, da je imel v svoji posesti pošiljatev volne med dravnimi trgovini. Nadalje pa je imel v svoji posesti za \$50.000 bondov, ukradenih tekom velikega poštnega rop na Leonard St. To pomenja zločin proti zveznemu poštnemu departmentu.

Kako pretkano se je boril celo proti zveznim oblastim je razvidno iz dejstva, da je trebalo skoro štiri leta, da se ga je spravilo v ječo. Celotako takrat pa je bilo potrebno naložiti mu je lahko kazni. Neko prejšnjo obsodbo je spravljal pred prizivno sodišče in to je sodbo razveljavilo. Vsled tega je moral preživeti v ječi le šest mesecev za zločine prve vrste, vsaj v ekonomskem oziru.

Povest Louis Wolfa je bistveno povost komercializiranega zločina v New Yorku.

Pred nekako desetimi leti se je pojavil na vogalih druge Avenue, v bližini desete ceste, kjer ima zločinska borza svoje tajne seje v malih restavracijah in zadnjih sobah salonov majhen, suh človek. Bil je star kakor nekako pet in dvajset let in družba kupcev in prekupovalcev ukradenega blaga je le malo vedela o njem. Malo je poznaje pa se je izvedelo, da

kupčuje ta novodošli z blagom, katerega dobi iz sleparskih bankrotov in drugim blagom, dobljenim od trgovcev na debelo. Takrat je opravljal svoj posel v majhnem obsegu ter z veliko previdnostjo. Precej časa je treba, da se uveljavijo mogočne zveze ter si pridobi zaupanje tatov. Louis Wolfe, pa je vedel, kako storiti to. Dosegel je oba cilja in Druga Avenue ga ni videla več.

Približno pred sedmimi leti se je pojavil Wolfe v svilenem in volnenem okraju in na 27. cesti je imel svoj urad. Tam se je izdal kot jobber blaga nekoga uglednega trgovca. Pozneje je otvoril nadaljnje urade, posebno en urad na Broadwayu, kjer se je predstavljal kot "Louis Wolfe, Jobber splešnega blaga ter napravljene obleke."

Ni pa trajalo dolgo, da je prišel Wolfe v zadrege s policijo. Ta ali oni rop je vodil do njegovih različnih vrat. Zmanjkalo je blaga iz železniških kar, skladišč in tovornih avtomobilov in to blago se je zasledilo do mest, o katerih se je domnevalo, da so Wolfova skladišča. Tatovi so ga včasih omenili kot sprejemnika blaga, katero so ukradli. Bil je aretiran, — a zopet izpuščen.

Policija je več kot enkrat poskusila svojo srečo nad tem človekom. Omeniti hočemo le enega policijskega uradnika, detektivskega seržanta Hadena, ki je najmanj šestkrat aretiral Wolfe-a. Na ta ali oni način se je zločinec vedno izmuzal, ne raditega, ker niso bili dokazi prepričevalni, temveč kot je imel najete dobre odvetnike, ki so vedno našli v procesu kakšno napako tehničnega značaja. Tudi železniški detektivji in zavarovalne družbe so poskusile svojo srečo.

Mož je očitno izjavil neki skrivnosti uplivi nad uradniki in častniki. Brez ozira na to, kar se je zgodilo, — on ni nikdar romal v ječo.

V manj kot dveh letih po njegovem prihodu v volneni okraj je postal Wolfe splošno znan kot "največji kupec za gotov dnar v celem mestu." Pomen tega izraza je treba nekoliko pojasniti.

Tatovi delajo biznes s takozvanimi "fences", sprejemalci in kupci ukradenega blaga, na dva različna načina. Ali izročijo posredovalcu svoje blago s sporazumom, da bodo dobili polovico ali vnaprej določen delež pri končnem dobičku ali pa grede k kupecu ter mu prodajo stvari za gotov dnar, — večinoma nekako dvajset odstotkov tržne vrednosti. Ta zadnja metoda je najbolj priljubljena.

Kupec plača na mestu v gotovem deharja ter predvzame ves naslednji riziko. Če je blago zaplenjeno, izgubi on. Če je sam aretiran ter se mu dokaže, da je bilo blago ukradeno, mora štiti tatove ter odkloniti v vsakem slučaju informacije glede izvora tega blaga. Tudi če ne pripise blago dobička ali če ga je treba uničiti, da se spravi s poti dokaze, je tudi to škoda prejemnika.

Na tej podlagi je vršil Louis Wolfe svoj posel s skoro vsako večjo gango trgovskih tatov, vlomilcev in drugih banditov v New Yorku. Celih sedem let je prihajala neprestana reka ukradenega blaga v njegova številna skrivališča ter odhajala iz njih. Prodajal je vse mogoče stvari, — kožuhovino, trakove, čevlje, svilo, voljo, bombaž, alkohol, obleko in vse kar mu je prišlo v roke.

Pomožni zvezni okrajni pravdnik, ki ga je konečno poslal v ječo, pravi, da je Wolf poleg tega organiziral in vzdrževal še par svojih lastnih gang. Tukaj je prišel v stik z mojstrskimi duhovi tinitstva, kajti ljudje kot je Wolfe zasnujejo vsa velika zločinska podjetja, vodijo gango, jih zakladajo s potrebnim denarjem, organizirajo

rajo uplívne zveze, dajejo denar ter sploh kontrolirajo kriminalno industrijo. Wolfe je imel svoje lastne gange, finaniral druge ter je bil svetovalec in pomočnik vseh tatov, ki so mu prinašali svoje ukradeno blago.

Ni preveč težko razumeti, kako je prišlo, da je prevzel vodstvo ter obdržal kontrolo nad tako številnimi nestalnimi in obupanimi možiki, drobn človek, ki je visok komaj pet čevljev in tri inče. Temelj Wolfove sile nad pristasi je bil denar. Nadaljni moment pa je bila dobra vera. Wolfe je plačal na mestu. Bil je vedno pripravljen s poljubno množino denarja. Če je prišel kak njegovi podanik v zadrege, mu je pomagal. Držal je svojo besedo in nikdar ni ničesar izdal. Vsakdo se je lahko zanesel nanj.

Celo Louis Wolfe pa je moral, konečno pasti.

Julija meseca leta 1920 je poslala Aldrich Manufacturing kompanija v Charlestown, Mass., tvrdki Kessel, Haber & Kessel deset letenih zabojev bombažnega blaga. V celem je bilo 7350 yardov v vrednosti po \$1.25 za jard. Pošiljatev je dospela v petek in železniška kompanija je poslala tvrdki Kessel obvestilo o sprejemu. To obvestilo je dobila tvrdka v soboto. Ker pa je bil v nedeljo četrta julij, je večina uslužbencev v soboto izpustila. Trgovci so poslali po svoje blago šele v torek. Doživeli pa so veliko razočaranje.

Tatovi očitno ne posvečajo nikake pozornosti takim formalnostim kot je Dan neodvisnosti. Tudi ne porabijo koncev svojih tednov za izlete na deželo. Nekaj neznana ganga je izvedela za posojilo ter najbrž imela svojega člana v dotični trgovski hiši. Vsled tega je prišel v soboto jutraj tovarni avtomobil pred New York Central tovarno postajo na 30. cesti in deseti Avenue in voznik je predložil povelje za izročitev desetih zabojev. Povelje je bilo pisano s strojem ter je nosilo primeren podpis. Blago je bilo izročeno in tovarni avtomobil se je odpeljal, a železniški uslužbenec so si zapomnili številko avtomobila.

Zasledili so licenčno ploščo tatinskega avtomobila ter našli, da je last nekoga vrtnarja na Staten Islandu, kateremu je bila plošča preje ukradena ter pritrjena na tatinski avtomobil. V tej smeri je ostalo iskanje neuspešno.

Par tednov po tatvini pa so trgovski potniki tvrdke Kessel, Haber & Kessel našli, da ne morejo v Philadelphiaji prodajati svojega bombažnega blaga po \$1 jard in za 25 centov cenejše kot je znašala cena v tvornici sami. Zvezni detektivji so takoj odšli v Philadelphiajo, našli, kdo prodaja to blago ter poiskali tamošnjega jobberja.

Ta jobber je takoj predložil kupno pogodbo iz katere je bilo razvidno, da sta Edelson in Hand, dva trgovca z volno, prodala to blago za nizko ceno. Uradniki so nato obiskali Edelsona in Handa. Ta dva sta takoj pokazala nadaljnjo prodajno listino, izdano od Moe Smitha & Co. na Bleecker Street v New Yorku.

Ta trgovec se je prijazno smehljaj, ko so ga obiskali detektivji. Ukradeno blago? Nikakor ne. Imel je prodajno potrdilo, popolnoma v redu. Plačal je s čekom, kar znači, da ni skušal prikriti transakcije. Koliko je dal za blago? Well, Smith je poiskal prodajalno listino, ki je kazala, da je plačal v celem \$3444.00 za vseh deset zabojev. Prodajna lista na je kazala nadaljnjo dejstvo, najbolj zanimivo med vsemi:

Moe Smith je kupil blago od nekoga znanega prijatelja Louis Wolfova.

Raditega je bil Wolfe aretiran ter stavljen pred sodišče pod obtožbo, da je imel v svoji posesti blago, ukradeno iz meddržavne trgovine. Dva originalna listka iz tvornice so našli detektivji v sedežu Wolfovega avtomobila in to je ojačilo slučaj proti njemu. Vprizori je običajne napore, da se potlači proces proti njemu. Posrečilo se mu je preložit proces več kot enkrat. Konečno pa je bil vendar spoznan krivim ter je vložil priiziv. Konečno je bila sodba pravi-

na radi neke tehničnosti. Čakanje in zavlačevanje se je zopet pričelo. Vsega je bilo konec šele pred par dnevi, ko je romal Wolfe v ječo.

Medtem pa je utaknil mojstrski slepar svoje prste nadaljnjo in dosti večjo pogačo.

V noči dne 24. oktobra 1921 so troje možki v avtomobilu ustavili neki poštni voz na Leonard St. ter vzeli sedem vreč registrirane pošte.

Vreče so vsebovale za več kot tri milijone vrednosti bondov, gotovega denarja, nakita in sličnih stvari. To je bil največji posamezni banditski čin v ameriški zgodovini. Inspektorji poštnega departmента so nekaj časa pozneje aretirali nekoga Charles Loerberja, ki je kmalu impliciral Gerold Chapmana in George Andersona. Vsi trije so bili poslani v Atlanto za pet in dvajset let. Oba sta pobegnila iz ječe, a to je del druge značilne povesti iz zločinskega sveta.

Vlada je seveda spravila na delo vse svoje vire, da dobi nazaj ukradene bonde. Zvezni detektivji so prijeli tudi nekoga Woelfnerja, o katerem so domnevali, da ve za celo stvar. Ta mož pa je impliciral Louis Wolfa. Vprizorjen je bil napad na njegovo skrivališče in inspektorji so našli v njegovi posesti \$50.000 vrednosti ukradenih bondov.

Zopet je pričel Wolfe s svojimi taktikami obstrukcije in zavlačevanja. Boril se je z vsemi možnimi sredstvi. Poslužil se je vseh tehničnosti. Izvedel je ves mogoč finančni in politični vpliv. Dve leti je zavlačeval svoj slučaj in celo zvezni kazenski zasledovalci so bili mnenja, da se mu zopet posreči izogniti se kazni.

Konečno pa se je vendar priznan krivim v dveh slučajih in obsojen je bil na šest mesecev ječe.

Šest mesecev poteče hitro in po kratki polovici leta bo zopet na prostem. Njegovi prijatelji pravijo, da je bogat, ko je izginila njegova imuniteta, bo najbrž opustil svoje posle in svet ne bo več čul o njem kot o čudovitem možu iz nižnj življenja.

Sladkor in rak.

V "Matinu" priporoča neki zdravnik kot preventivno sredstvo proti raku malenkostno uživanje sladkorja. To težo je izreklo že več zdravnikov, med njimi tudi dr. G. Guelpa, ki že več let živi v Parizu ter je zelo upoštevana radi svoje zdravniške prakse. Dr. Guelpa pravi, da med primitivnimi narodi ni skoraj nobenega slučaja raka, ako ne uživajo hrane civiliziranih narodov. Nek znan zdravnik in raziskovalec centralne Afrike pa je izjavil, da ni ugotovil nobenega slučaja raka v neciviliziranih pokrajinah. Neki vojaški zdravnik, ki je bival nad deset let v severni Afriki, tudi ni mogel ugotoviti več kot pet ali šest slučajev raka na tisoč domačih prebivalcev. Rezultati raziskovanja v Tibetu so ravno tako dokazali, da tam ne poznajo te bolezni. Dr. Guelpa zaključuje, da so celice onih ljudi ki ne uživajo dosti sladkorja, mnogo bolj odporne proti raku, kakor pa onih, ki uživajo mnogo sladkorja. Ta rezultat je silno važen s stališča zdravljenja.

SEVEROVA ZDRAVILA VZDRŽUJOU ZDRAVJE V DRUŽINAH

Za srbeči kožurabite

SEVERA'S ESKO

Antiseptično mazilo

Priporočljivo za odpomoc pri zdravljenju srbečice in raznih kožnih bolezni.

CENA 30c

Vse apoteke in lekarnice

W. SEVERA LL

Burno življenje lepe špijonke.

Krasna plesalka je dolgo časa špijonirala za Nemčijo, končno jo je pa doletela usoda. — Njeno življenje v ječi. — Smrtna obsodba in nje izvršitev.

15. oktobra 1916 ob česti uri zjutraj je bila ustreljena v Parizu slovita plesalka Mata-Hari radi špijonaže v korist Nemčije. Sedaj se vrši na odredbo oblastva dražba stvari, ki so bile last te plesalke in ob tej priliki priobčujemo pariški listi zgodovino te slavne plesalke.

Pred vojno so govorili, da je bila Mata-Hari mala indijska plesalka, ki jo je odpeljal neki kapitan angleške indijske armade iz nekoga Budhovega templja. V resnici pa je bila Mata-Hari Holadka ter ji je bilo ime Margareta Zelle. Še kot mlada deklica je postala žena angleškega kapitana MacLeoda. Pozneje pa se je ločila od svojega moža in je nastopala v raznih varietetih kot indijska plesalka Mata-Hari. Nastopala je v vseh evropskih glavnih mestih z velikim uspehom ter je imela povsod broz številna občudovalcev. Med temi je bil tudi nemški kronprinč in mnogi vodilni možje Nemčije. Na dan vojne napovedi leta 1914 je bila pri policijskem predsedniku v Berlinu in je tam obdelovala. Leta 1915 se je vrnila v Pariz, toda francoska policija, kateri je bila označena plesalka kot nevarna oseba, jo je spravila nazaj na mejo. Naslednje leto se je zopet vrnila v Pariz. Policija jo je strogo nadzorovala, toda ugotoviti ni mogla ničesar sumljivega. V Parizu se je plesalka zaljubila v nekoga ranjenega ruskega stotnika in si je vcepila v glavo, da ga poroči. Ker pa je bil stotnik ubog, je hotela plesalka zaslužiti milijon, da omogoči poroko. Ponašala se je šefa francoske špijonaže, da gre v Nemčijo in izšpijonira za Francijo nemške vojaške tajnosti; za to je zaltevala milijon. Kljub temu, da jo je imela francoska špijonaža na sumu, zlati se zato, ker je bilo znano, da je bil voditelj nemške špijonaže njen bivši ljubimec, so se z njo logovorili, kakar je odkla Mata-Hari v Nemčijo. Toda na morju je prestregla njeno ladjo neka angleška patrolna ladja in jo je izkrcala na španski obali. Podala se je v Madrid, kjer je naletela v nekem prvorazrednem hotelu nemškega atašeeja von Kalle. Dejala je, da potrebuje denarja in Kalle je radiobrojavil v Berlin, naj pošljejo "za agenta H 21".

To brojavko pa so prestregli na Eiffelovem stolpu, kakor tudi odgovor, da naj gre agent 21 v Pariz, kjer mu bo izplačala nekaj tujja firma 15.000 frankov. Francija je imela nemški šifrirni ključ in so torej ope, brojavki lahko razumeli. Ko je prišla Mata-Hari v Pariz, so jo v nekem hotelu aretirali. Procs proti njej je bil taen, pred vojnim sodiščem. Mata-Hari je bila zelo mirna. Sodnikom je izjavila: Kurtizana sem, vohunka pa ne. Zaslišana je bila cela vrsta oseb na vodilnih mestih, ki so bili z njo v intimnih odnosjih, toda vsi so potrdili, da ni skušala Mata-Hari nikdar izvabiti iz njih kakih vojaških ali državnih tajnosti. Bila je obsojena na smrt. V ječi je prosila vsak dan za kopelj, kar so ji dovolili. Njen zagovornik jo je skušal rešiti še po obsodbi ter je izjavil, da je z njim v drugem stanu; po zakonu se namreč ne sme izvršiti smrtna obsodba nad tako žensko. Toda tudi to ni pomagalo. Zadnji noč sta jo čuvali v celici dve čuvajki. Ko je prišla ura izvršitve obsodbe, so morali plesalko zbuditi, ker je spala. Zahtevala je sveže perilo, nato je molila. Vprašala je navzočega oficirja, če bi se mogla rešiti s tem, da bi podala odkritja o nemških agentih. Oficir ji je odvrnil, da eksekucije ne zadrži nobena stvar več. Mirno se je peljala na mesto, kjer se je imela izvršiti obsodba. Oddelek kazencev je izvršil smrtno obsodbo, plesalka je bila takoj mrtva.

Dame bodo izgubile lep okras,

Zapenkrat velja kct najlepši okras ženskega klobuka rajčično perje. — Toda če bodo rajčice tako iztrebljevali, bodo kmalu izgubile. — Streljajo jih z loki.

Naše dame gotovo ne mislijo, ko se ponašajo z dragocenim perjem rajčice, ki krasi njihove klobuke, da obstaja resna nevarnost, da v nekaj desetletjih teh lepih ptic ne bo več in seveda tudi ne njihovega perja. Sicer pa je njim menda to tudi vseeno, naj raste trava ali ne, ko njih — ne bo več, naj nosijo dame čez dvajset, trideset let, še perje rajčice na svojih klobukih ali ne. Zanimajo pa to naravoslovce in vse ljubitelje ptic. Škoda bi bilo, če bi te ptice izumrle. Rajčice so zadnji preostanek nekaj precej razširjene vrste ptic, ki živi danes samo še na Novi Gvineji in Afriških otokih, ki se nahajajo jugozapadno od omenjenega velikanskega otoka. Nova Gvineja in Afriški otoki so bogati na najrazličnejših vrstah ptic, tudi na takih, ki žive samo tam. Razen rajčice so znani tudi lazurni, pičji ki ne lete, ampak samo tečejo in jih domačini radi tega love s psi, pobirajo pa tudi njihova širna jajca, katere zelo visoko cenijo. Dalje ima Nova Gvineja med svojimi specialitetami tudi razne vrste lepih golobov, ki tudi ne žive drugod.

Rajčice na Novi Gvineji in na Afriških otokih več vrst; nekatere so majhne, druge pa precej velike. Žive v tropičnih pragozlovih in so primeroma zelo plahе, vendar pa jih to ne odvrača pred pogibeljo. Odkar je v Evropi in Ameriki zaslovelo njihovo krasno perje in postalo mnogo iskani in drago plačevani okras damskih klobukov, se je pričela na Novi Gvineji divja gonja za temi pticami. Z vseh strani so prišli razni pustolovci, ki so se lotili lovitvi rajčice, od teh pa so spoznali njihovo ceno tudi domačini in tako nimajo ptice nikjer več miru. Na tisoče in tisoče se jih pobije vsako leto, tako da jih v obročnih pasovih sploh ni več in jih morajo lovec iskati le še v notranjosti velikanskih novogvinejskih pragozdov. Če ne bodo vlade, katerim pripada Nova Gvineja, ptice zaščitile, jih bo lakomnost po denarju in nečimernost evropskih dam v nedoglednem času popolnoma pokončala.

Lov na rajčice je precej naporen, posebno za Evropejce, ki

težko prenašajo tropično podnebje in le z največjim naporom vzdrže v pokrajinah, kjer razsaja straša malarija. Razen tega pa tudi niso varni pred domačini, ki ne vidijo radi, da jim tuje odjedajo zaslužek in jih radi tega, če ne morejo pobijejo in — pojedjo. kajti novogvinejski Papuanci so v notranjosti še vedno kanibali. Težko povečjuje še plahost ptic. V bližino jim ni mogoče priti zlahka, najlažje se jih dobi na strel tako, da se lovec skriva v grmovje in čaka tako dolgo, da se mu približajo. Druga težkoča pa je zopet a, da se ne streljajo s puškami, kjer bi se tako pokvarilo perje, ampak z loki. Domačini, pa tudi drugi lovec meso ptic navadno pojedjo, perje pa spravijo v šope, ga previdno zavijto in potem prodajo prekupčevalcem v pristaniših. Od tu gre perje potem v Singapore, kjer ga sortirajo in odposiljajo v Evropo, Ameriko in drugam. V letu 1911 je dobil lovec na Novi Gvineji 5 nemških mark za šop perja, v Singapore pa je stal vsak lepši eksemplar po 20 do 40 nemških mark. Nič čudnega potem, če se upirajo proti lepim in redkim rajčicam prav pokončevalna vojna.

Konec carističnega poslanika v Atenah.

Iz Aten poročajo, da je vsled priznanja s strani sovjetske Rusije ostavil mesto dosedanji poslanik knez Demidov, ki je na Grškem "zastopal" caristično Rusijo. Demidov je odšel v Pariz, kjer bo nadaljeval svoje delovanje med tamošnjimi ruskimi emigranti.

MOŠKI! Zaščitite se proti nalezljivosti

SANTAL MIDY

PREHLAD MEHURJA

Veselite se vdrgnenja s PAIN-EXPELLEE-JEM. Po trdnem dnevnem delu si nadgrnite roke, noge in hrbet. Človek, ki delu z mišicami, ne sme biti bolan. Utrite se vedno. Poskušajte vdrgnjenje s Pain-Expellerjem. Pain Expeller ohranja zdrave ljudi pri zdravljenju! 35 in 70c steklenica v lekarnah. F. A. D. RICHTER & CO. 104-114 So. 4th St., Brooklyn, N.Y.

DR. LORENZ

642 Penn Ave., PITTSBURGH, PA.

EDINI SLOVENSKO GOVOREČI ZDRAVNIK

ŠPIJALIST MOŠKIH BOLEZNI.

Moje stroka je zdravljenje akutnih in kroničnih bolezni. Jaz sam se zdravim nad 25 let in imam skušnje v vseh boleznih in ker znan slovensko, zato vas morem popolnoma razumeti in spoznati vaše bolezni, da vas odzdravim in vrnem moč in zdravje. Skozi 23 let sem pridobil posebno skušnje pri odzdravljenju moških bolezni. Zato se morete popolnoma zanesti na mene, moja skrb pa je, da vas popolnoma odzdravim. Ne odlašajte, ampak pridite čimprej. Jaz odzdravim zastrupljeno kri, mazulje in lise po telesu, bolezni v grlu, izpadanje las, bolečine v kosteh, stare rane, oslablost, živčne in bolezni v mehuru, ledicah, jetrah, želodcu, rnanico, revmatizem, katar, zlatu žilo, nastoha itd. Uradne ure: V ponedeljek, sredo in petek od 9. dopoldne do 5. popoldne; v torek, četrtek in sobota od 8. dopoldne do 8. zvečer; v nedeljah in praznikih od 10. dopoldne do 2. popoldne.

Velika noč — velik praznik krščanskega sveta se približuje.

Star in lep običaj našega izseljenega naroda je, da se o priliki tega praznika spominja svojih v stari domovini z manjšim ali večjim denarnim darom.

Mi se potrudimo, da pridejo denarne pošiljatev, namenjene za Velikonočna darila, pravčasno v roke dotičnikov.

VELIKONOČNE DENARNE POŠILJATVE bodo tedaj pri nas izvršene z znano brzino in točnostjo našega zavoda.

Frank Sakser State Bank

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

GLAVNO ZASTOPSTVO JADRANSKE BANKE

NESREČNA LJUBEZEN

E. N. — Za "Glas Naroda" poslovenil J. T.

21

(Nadaljevanje.)

Poletje za poletjem, zadnji čas tudi v zimskih mesecih, je spremljal Sobolej družino svojega prijatelja po najslavnejših zdraviliščih.

Kot zdravnik in kot brat je stal ob zdravniški postelji, storil je vse, kar je bilo v njegovi moči, svetoval, upal in tolažil.

Ob takih prilikah ga je ponavadi stisnil gospod Dern-Gropen krčevito za roko ter mu dejal: — Povej mi, kako naj se ti oddolžim?

Takrat je v srečo ubogega Soboleja kriknilo, iz ust mu pa niso nikdar prišle besede: — Daj mi, česar mi ne more dati noben vladar in noben bogataš, daj mi najvišje darilo, ki je bilo kdaj podajeno, daj mi Leno!

Teh besed pa ni nikdar izpregovoril.

Le žalostno je zastokal, si obrisal čelo ter odvrnil: — Kako naj ubogi denar poplača srečo, ki sem jo deležen v tvojem domu? Vse kar imam, vse moje premoženje in ves moj denar, je tvoja last, pa sem kljub temu tvoj dolžnik.

Lena se je razvila v dekle. Danijel jo je smatral za najboljšo ljubko in najlepšo bitje na svetu.

Njena mlajša sestra Jolanta je bila modrooka mladenka, mehkega, sanjavega značaja. Med sestrama ni delal nobene razlike. Obe je enako obdarjal, obema je prirejal enaka presenečenja.

Nihče pa ni opazil, če se oči ubogega grbastega človeka žarile kot ogenj, kadar je opazoval Leno, in nihče ni vedel, da skrbno spravlja vsako najmanjšo cvetko, ki jo je Lena kdaj držala v rokah.

Večkrat je v mislih primerjal naslikane oči svoje matere z očmi tega mladega dekleta. Neizmerno se je čutil izraziti podobnosti. To je bila zanj uganka, ki je ni mogel razrešiti.

Srečna leta, ko je lahko gladi Leno po licih, ne da bi mu kdo kaj zamericil, so kmalu prešla.

Znova se je pojavila usoda ter zagrebala svoje kremplje v srce nesrečnika.

Lena in lepota je vzcvetela ter je bila znana daleč naokrog. Kot metulji krog opojne rože so letali krog nje mladi kavalirji.

Knez Danijel Sobolej je trpel in obupaval.

Njegovo srce se je protivilo usodi in krivici božji, ki ga je tako nedolžnega potepala v prah. Stiskal je pesti in proklinjal svoje rojstvo, dokler ni emagal vsled bolečin, ki so se zbirale v njegovih bolnih prsih.

Ob takih prilikah mu je šepetal zli duh: — Ne boj se, Danijel. Lena ni bogata. Mladi moderni snubeči potrebujejo dosti denarja. Njim je bogata dota potrebnejša kot pa lepa žena.

In globoko v duši je sklenil: Če res ne more biti moja, tudi nikogar drugega ne bo.

Ob takih prilikah je stopila Lena k njemu, mu položila svojo nežno ročico na razbeljeno čelo ter ga vprašala:

— Ali si kaj boljši, ubogi stric Danijel? Kje, za božjo voljo, si si nakopal bolezen?

To ga je tako ganilo, da je sklenil: Bog naj me pogubi, če bi skušal skaliti njeno srečo. Hvala ti o Bog, da sem dovolj bogat, da ji lahko pomagam.

Ne, Danijel Sobolej ni hotel imeti Lene za svojo ženo, kljub temu je pa trepetal pred uro, ki mu bo ugrabila njegovo najdražje.

In nekaj posebnega je bilo, da se je Lena krčevito ustavljala vsemogoči moči ljubezni.

Hladno in ponosno je stopala svojo pot. Snubeča se snubečem je odslavljala ter govorila:

— Jaz ga ne ljubim, jaz nikogar ne ljubim. Kako naj ga vzamem za moža, če ga nimam rada?

V takih trenutkih je hotelo Danijelu počiti srce same blaženosti.

Pa so prišli drugi snubeči in trpljenje se je znova začelo.

Danijel je bil stopil v zvezo z raznimi slavniimi zdravniki toda vsi poskusi in vsa prizadevanja so bila brezuspešna. Gospa Dern-Gropen je umrla. Lena je položila svojo glavico na rame svojega draga prijatelja in brikot jokala. Žalost in žalovanje sta družinico še bolj združila. Danijel je bil skoraj vesel vedoč, da bo ostala Lena že vsaj toliko časa doma, dokler bo nosila žalno obleko.

Čudovita usoda je pa kmalu odredila, da je postal gospod Dern Gropen lastnik vsega očetovega premoženja.

Njegov najstarejši brat je padel v dvoboju, drugi brat se je pa pri ježi smrtno onesrečil.

Kar čez noč je postal bogatin. Ker je imel samo dve hčeri in se ni nameraval še enkrat poročiti, je polagoma razprodal vsa posestva ter obdržal za se le rodni grad.

Kmalu nato je bil imenovan generalom ter je bil prestavljen v glavno mesto.

Danijel mu je ob slovesu prisrčno stisnil roko, v njegovem pogledu je bila pa tiha bolest. Podoben je bil človeku, ki se skloni pod bremenom usode ter se uda v božjo voljo.

Število snubecev je naraščalo. Lena je bila sicer z vsakim jako uljudna, kljub temu je pa gledala, da bi se ga čimprej iznebila.

Ko so se snubeči poslovili, je prišla k Danijelu vsa jezna rekoč: — Oh, stric Danijel ti ne veš, kako prislutni so mi vsi ti grofi in barončki. Saj vem, da jim je samo in edinole za denar. Pred denarjem bi se valjali kot pred zlatim teletom v prahu. Uboga ženska, ki jim sede na limanice ter se pusti varati od njih.

— Ti si krivična Lena, — ji je ugovarjal — Saj so te vendap tudi takrat snubili, ko so bila še razmeroma revna.

Oko ji je zablestelo, stisnila je zobe ter mu položila roko na rame:

— Ali res misliš, da so bili tako nesebični?

— Seveda so bili.

— Jaz pa vem, — je nadaljevala, — da so bili vsi prepričani, da bo najbogatejši knez ruskega carstva svojo sorodnico kraljevske obdaril in jima dal še več kot potrebujeta. Kaj misliš da ne vem? In ravno vsled tega, ker vem, se mi je vse pristudilo. Neznansko pristudilo.

Lena je stresla glavo in čudno pogledala.

— Bog me varuj, — je izjavila odločno, — da bi se kdaj poročila z moškim, kateremu je denar poglavitna stvar.

In Lena ni prelomila svoje besede. Sedemindvajset let je bila že stara, pa se je njeno srce vedno strinjalo z njenimi nazori.

(Dolge prihodnje!)

Postne misli.

Spisal Fr. Ž.

Popotvanje, bratje, je naše življenje! Življenje je trpljenje! Blagor mu, ki se spočije! ...

Snoči sem jedel morsko ribo — kadar snoči morsko ribo jem, drugi dan obhajajo jako resne misli. Ribe so božje stvari, ki se jim hoče plavljati; morske ribe so še posebno razvajene in ne plavajo zanikarnice, če nimajo tekočine kar za morje — to ni dobro, to ni prav!

Oh! Prah smo in pepel! Odprta noč in dan so groba vrata! — Ta pesem mi je bila že mladencu všeč, prijazna groza me je spreletela, kadar sem jo bral ali slišal.

Jako slab imam okus v ustih — jako! To je morebiti od morja, ki je riba živa v njem plavala. Morje, za marsikatero reč si koristno — tudi moškim zborom zalegaš, ako imajo basov za "Buči, buči." Okusa pa nisi koristnega, o morje!

Morebiti mi prihaja sabi okus od onega morja, ki je riba v njem plavala mrtva. O, buči v buči! —

Tisto "od groba vrata" bi moral kdo postaviti na note, da ne bodo ob vsaki smrtini kosi vedno in povsodi peli le "Vigred", pa naj si bo letni čas katerikoli. Toda ne bi smel "groba vrat" postaviti na note preveč žalostne — žalostnih naš narod ne ljubi. Nego bi jih moral postaviti na take, da bi se dal nanje za silo še zadržati valček. Pami bom pisal v Maribor, ta bo to reč zasakal, da bo prav.

Oh, groba vrata ... Grobovi tuljijo!

Toljenje ni dostojno na posvečenem kraju, kakršen je pokopališče. Kdo naj počiva v miru, ako naokoli tuljijo grobovi. Včasih niso bili taki! — Kam plovemo?

"Nevesta moja, bleja smrt." — Ko sem bil mlad, sem pričel pesniti to pesem, pa ne vem, ali sem je spesnil dosti več nego ta začetek. — Morebiti jo je pesnil še kdo drugi ...

Saj je vse eno! O, da bi bili zima mraz ali kdor koli vzeli še ono ribo!

In ono morje! — Ne verjamem, da je bilo iz ljutomerskih gorc — ifej! Edino cena je bila pristna in prvovrstna.

Žalosten sem in potrt kakor hrvaški Bog. Brača onkraj Sotle ima detektirat manj kapelice kakor mi, v kapelice postavljajo Boga v večje glavo ima nagnjeno in jo podpira z eno roko in je sila potrt in žalosten. Vprašal je Kranjce brata z one strani Sotle, zakaj jim je Bog tako žalosten in potrt? Je odgovoril Hrvač: "Kaj ne bi bil, ko je ustvaril Kranjca?"

Oh, Kranjca! Jadna mi majka! Ali pa nisem več vajen dobro! Kdaj sem zadnjič jedel morsko ribo, kdaj zadnjič pil ljutomerski Najraški bi umrl!

Če ne bi bili parte tako dragi v listih! Strahovito so dragi — tiskati več nese nego pisati! Oh, moj ljubi Zupančič, koliko sijajne bi živeli, če bi pesmi samo stavil in tiskal, pisal naj bi jih doktor! —

Ko bom umrl, ne dajte za mano v liste svečanega parte, nego dajte me moje smrtno koso v "Mač oglasje", besedo po 50 par! Med "Rezno" jo dajte ali med "Prodaje"! morebiti se kdo najde, ki bi kupil mojo tvrdo. Ali po jo dajte med "Društvene prireditve", ako bo prišlo društvo in po pelo! "Mali oglas" so jako poceni in izredno uspešni: Kdor išče in ponuja službe, kdor kupuje ali prodaja, kdor se ženi ali mož — kjerkoli, na drobno, na debelo, vsak se poslužuje "Malih oglasov".

Morebiti pa ne bom umrl. Nego bom začel novo življenje, redno in zgledno, brez rib in brez morja — vse bo posvečeno le delu in javni blaginji.

In si bom najprej naklonil kisljo kumarico. Ponižna je božja stvar, ni draga, vendar hrani v sebi obilno snodljive sile za primar novega in krepostnega življenja. Žalje umreti bi bila bridka iz-

guba, nele zastran parte, nego tudi sploh in za domovino. V znamenitih časih živimo, vse vre in na vrata trka to in ono. Vsak dan nam rodi novih vprašanj in si jih beležim, bogata mi je že zaloga, in bom rešil vprašanja drugo za drugim, ako Bog da. To je moje delo za domovino, moja dolžnost!

Toda najpoprej, kakor rečeno, majhno kisljo kumarico!

Pa žive med nami še druga peresa, tudi njim bijejo sreča za domovino in sploh, rad jim dam iz bogate svoje zaloge na razpolago par vprašanja, ki so se rodila prej ali slej in jih imam zabeležena.

Dela je dosti za vse!

In se morebiti gane slavno uredništvo in razpiše nagrade za najboljše odgovore in naj to pot od tekmovanja ne izključi intelektualcev — tudi intelektualci ne morejo živeti v zemljo. Nagrade pa naj bi morebiti ne bile knjige, intelektualcem ni treba knjig. Boj jim je treba čevljev in celih hlač in abonemana — abonemana pripeku.

In sledil zagled par teh vprašanj:

- 1) Odkod in zakaj se imenuje zadnji del kokiški škofija?
- 2) Kaj in kako dela svinja ž mehom, da potem pravijo. Tako dela kakor svinja z mehom?
- 3) Zakaj se pravi dami dama?
- 4) Kam plovemo?
- 5) Kakšno kravatno mora imeti prezadolžene v poravnalnem postopanju, da se ne blamira pred kulturno Evropo?

Kadar bo treba, še lahko pošljem vprašanj.

COSULICH LINE JE DOBILA DOVOLJENJE.

Jugoslovanska vlada je dala Cosulich črti dovoljenje za prodajo tiketov v Jugoslavijo.

To dovoljenje je bilo izdano pravočasno z oziroma na bodočo kvoto. Oblasti so priznale službo, ki jo nudi Cosulich Line, in je edina družba, ki pošilja svoje parnike naravnost v Jugoslavijo (v Dubrovnik) ter v Prst, odkoder je najboljša zveza z Ljubljano, Zagrebom in Belgradom.

Služba na parnikih je izborna. Hrana je domača, in uslužbeni so zmorni slovenskega jezika. V službi bosta ostala parnika "President Wilson" in "Martha Washington". "Martha Washington" kurijo z oljem. To pomeni, da je na nji potovanje hitro.

BOJAKI, NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

Potrebna knjiga za pravilno priučenje angleškega jezika, z navsveti kako postati ameriški državljan.

Slov.-Angleška Slovnica

- Obsega sledeče:
- Prvi del: GLASOSLOVJE.
 - Drugi del: OBLIKOSLOVJE.
 - Tretji del: VAJE.
 - Četrty del: POGOVORI IZ VSAKDANJEGA ŽIVLJENJA.
 - Peti del: SLOVENO-ANGLEŠKI BESEDNJAK.
 - Šesti del: VPRAŠANJA IN ODGOVORI katere mora znati vsakdo pri nabavi državljankega papirja.

Vse angleške besede so navedene, kako se pišejo in kako se pravilno angleško izgovore. Iz te knjige je mogoče vsakemu priučiti se angleščine brez učitelja.

Knjiga je trdo vezana, vsebuje 250 strani, cena s poštnino \$1.50

Slovenic Publishing Company 82 Cortlandt Street New York, N. Y.

ROYAL MAIL

NEW YORK IN HAMBURG CHERBOURG IN SOUTHAMPTON "Ohio" "Orduna" "Orca" "Orbita" Ti parniki so novi in moderni v vsakem ožru, najbolj priljubljene potnike in glasovite radi komodnosti in — KOMFORTA. Zdrava, tečna in obilna hrana se servira vsakim potnikom na belo pokrilih misah. Družine, žene in otroci imajo POSEBNO PAZLJIVOST. Za podrobnosti se obrnite na naše zastopnike v vašem mestu ali na ROYAL MAIL STEAM PACKET CO 25 Broadway, New York

"DEUTSCHLAND" JE DO-SPELA.

Parnik Hamburg-American črte, "Deutschland", je napravil svoje prvo potovanje iz Hamburga. To je sporočila uprava United American Lines, ki zastopa hamburgsko družbo. Ta parnik je največji nemški parnik, ki je bil stavljen v službo izza sklenitve miru. Proti Evropi bo odplul 17. aprila.

Novi parnik je že tretji z imenom "Deutschland". Leta 1847, kmalu po osnovevanje družbe, je bila zgrajena mala ladja, vsebujoča 700 ton ter stavljena v severoatlantsko službo. Na nji je bilo prostora za 91 potnikov. Drugi parnik "Deutschland" je bil zgrajen leta 1900. Imel je 17,000 ton.

Novi parnik ima pa 22,000 ton ter je na njem prostora za 2000 potnikov ter je najmodernejši opremljen. "Deutschland" je opremljen z istimi najmodernejšimi iznajdbami kot je opremljen parnik "Albert Ballin".

Pomislite Poloncea, večeraj se mi je pripetilo nekaj strašnega. Neki gospod me je ustavljal na ulici ter me spremil domov. — No in — — Zelo eleganten gospod ... in pri vsakem tretjem koraku me je poljubil. — A, kaj si ti storila? — Ovinek! Na ta način sem si podaljšala pot do doma.

Brezplačno onim, ki trpe vsled mrzlice in nahuhe.

Brezplačna poskušanja metode, katere mo vsakrabi brez neprilike izgube časa imamo način, kako kontrolirati nahuho in mrzlico, da poskusite na naš račun. Nič za vas, ako je to še dolgo bolezen, ali pa se je pojavila še le pred kratkim, ako je senena mrzlica ali pa kronična nahuha, naročiti morate brezplačno poskušanje našega načina. Na to se ne gleda, v kakih klini živite, ali v kako starem ali opravlilo, ako vas muči nahuha ali mrzlica, naš način vam bo takoj pomagal. Posebno želimo poslati onim, ki se nahajajo navides v obupnem stanju, kjer niso pomagala vsakovrstna vdihavanja, briganja, zdravila opije, dimi, "patentirano kajeenje" itd., želimo pokazati vsakomur, da je ta novina način določen, da vstavi vsako težko dihanje, vse hropenje in vse strašne napade takoj. Ta brezplačna ponudba je prevažna, da bi jo zametili. Pišite sedaj ter jo takoj pričneite. Ne pošiljate denarja. Pošljite kupon danes. Niti poštnine ne plačate.

BREZPLAČNA POKUŠNA KUPON. FRONTIER ASTHMA CO., Room 2013 Higgins and Hudson St., Buffalo, N. Y. Pošljite prazno poskušna radena naloga:

Kretanje parnikov - Shipping News

12. aprila: Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg; Veendam, Cherbourg.	14. maja: Paris, Havre; Martha Washington, Trst; Berengaria, Cherbourg.
16. aprila: Aquitania, Cherbourg; Chicago, Havre	15. maja: Albert Ballin, Cherbourg in Hamburg; Stuttgart, Bremen.
19. aprila: Homeric, Cherbourg; Ausonia, Cherbourg; Pres. Roosevelt, Cherbourg; New Amsterdam, Rotterdam; Rochambeau, Havre.	16. maja: Orca, Cherbourg; Veendam, Bologne; Pres. Roosevelt, Bremen.
23. aprila: Paris, Havre; Berengaria, Cherbourg.	17. maja: Majestic, Cherbourg.
26. aprila: Majestic, Cherbourg; Albania, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg; Orduna, Cherbourg; Cleveland, Hamburg.	21. maja: France, Havre; Mauretania, Cherbourg.
29. aprila: Republic, Cherbourg.	24. maja: Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg; Tyrhenia, Cherbourg; Colombo, Genoa.
6. maja: Mauretania, Cherbourg.	27. maja: Reliance, Cherbourg in Hamburg; York, Bremen.
11. maja: Leviathan, Cherbourg; Olympic, Cherbourg; Pres. Wilson, Trst; La Savoie, Havre; Orbita, Cherbourg.	28. maja: Aquitania, Cherbourg.
7. maja: Aquitania, Cherbourg;	30. maja: America, Genoa.
8. maja: Belgenland, Cherbourg.	31. maja: Homeric, Cherbourg; Conte Verde, Genoa; Pres. Harding, Cherbourg.

UNITED AMERICAN LINES
(HARRIMAN LINE)
JOINT SERVICE WITH
HAMBURG AMERICAN LINE

Najkrajša pot v vse deli **JUGOSLAVIJE**
Odpluta vsak teden z našimi razkošnimi parniki
RESOLUTE RELIANCE
ALBERT BALLIN DEUTSCHLAND
Parniki s 1, 2 in 3 razredom in znani "Mount Clay", "Cleveland", "Hansa", "Thuringia" in "Westphalia" s kabinami in 3. razredom.
DEUTSCHLAND, 17 apr. ob spodnje uspešna, pljudna služba, izborna kuhinja, prijetni in privlačni prostori.
UNITED AMERICAN LINES
39 Broadway, New York
All pooblaščen krajevni zastopniki.

NEW YORK-HAMBURG

COSULICH LINE

Naravnost v Jugoslavijo
Edino direktno spomladno odplutje
Otvorjena vožnja znanega
Presidenta Wilson — 3. maja; 24. jun. Martha Washington — 14. maj; 12. jul. v Dubrovnik ali Trst.
Zelena in v notranji smeri. Nobenih višev. Vorašajte pri bližnjem agentu ali pri **PHELPS BROS. & CO., 2 West St., N. Y.**

Potovanje v Jugoslavijo.

Kdor namerava potovati to spomlad v stari kraj na obisk ali za stalno, priporočamo, da se odloči za parnik "PARIS", največji in najguvejši parnik francoske parobrodne družbe, ki odpluje iz New Yorka

14. MAJA 1924.

Želzniska zveza preko Francije, Švice in Avstrije je za Jugoslovane najbolj pripravna po francoski progi, zlasti pa še s parnikom "PARIS" in se pride v devetih dneh v Ljubljano; oni pa, ki potujejo v zasebno ozemlje, se peljejo iz Pariza naravnost v Trst.

S tem parnikom potuje tedaj tudi naš uradnik, ki bo spremljal potnike do Ljubljane, in bo pazil tudi na prtljago, da bo šla naprej vedno s istim vlakom, kot potniki.

Vsi potniki III. razreda so nastanjeni na tem parniku v kabinah po 2-4 v eni kabini; kdor želi potovati takrat na tem parniku, naj nam dopsiše čim prej \$10.00 are za III. razred in \$50 za drugi razred, da mu preskrbimo dobro kabino že sedaj, da ne bodo bolj prostori val oddani.

Frank Sakser State Bank
New York, N. Y.

Kako se potuje v starikraj in nazaj v Ameriko.

KDOE je namenjen potovati v stari kraj, je potrebno, da je nastančno poučen o potnih listih, prtljaji in drugih stvareh.

Pojasnili, ki vam jih samoremo dati vsled naše dolgoletne izkušnje, vam bodo gotovo v korist; tudi pripravljamo vedno le prvovrstne parnike, ki imajo kabine tudi v III. razred.

Tudi oni ki še niso ameriški državljan, morejo potovati v stari kraj na obisk, toda potrebno je, da se povrnejo tekom šestih mesecev in so pripuščeni hru vsake neprilike v to deželo.

Kako dobiti svojice iz starega kraja.

Kdor želi dobiti sorodnika ali pa svajca iz starega kraja, naj nam piše sa pojasnila in navodila. Jugoslovanska letna kvota znaša 6429 novih priseljencev.

Za potne stroške izplačuje po našem naročilu **JADRANSKA BANKA** tudi v dolarjih.

Frank Sakser State Bank
82 Cortlandt Street New York
Glavno zastopstvo Jadranske banke.

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtnike, pri katerih kupujete ali naročate in ste s njih potrebje nadovoljati, da oglašujejo v listu "Glas Naroda". S tem boste ustregli vsem

Uprava "Glas Naroda"

SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR za leto 1924

V ZALOGI GA IMAMO ŠE SAMO PAR STO IZTISOV.

Kdor ga še nima, naj ga takoj naroči, da ne bo prepozno.

Cena 40 centov. Za Jugoslavijo je ista cena.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
82 Cortlandt Street New York